

83. заседание

Събота, 17 май 1924 година

(Открито отъ подпредседателя Н. Найденовъ, въ 16 ч. 15 м.)

Председателстващъ Н. Найденовъ: (Звъни) Моля г. секретаря да провъри по списъка присъстваващитѣ г. г. народни представители.

Секретарь Н. Савовъ (д. сг): (Прочита списъка. Отъ заседанието сж отсъствуваха следнитѣ народни представители: Алексиевъ Никола, Ангеловъ Йорданъ, Атанасовъ Никола, Баралиевъ Христо, Бояджиевъ Хасанъ-ефенди, Василевъ Славейко, Велиновъ Тончо, Волевъ Борисъ, Вълчевъ Ангелъ, Георгиевъ Долю, Георгиевъ Киномъ, Гиргиновъ д-ръ Александъръ, Господиновъ Христо П, Гочевъ Стефанъ, Гроздановъ Йорданъ, Грозевъ Иванъ, Гургутски Рангелъ, Дамяновъ Владимиръ, Дилановъ Минчо, Димитровъ Парашкевъ, Домузчиевъ Василь, Донсузовъ Михаилъ, Дончевъ Георги, Драгановъ Пънто, Илиевъ Иванъ, Кабакчиевъ Христо, Казасовъ Димо, Калчевъ Панайотъ Тинчевъ, Караджовъ д-ръ Илия, Кемилевъ Никола, Ковачевъ Иванъ, Костурковъ Стоянъ, Кръстевъ Захари, Куцаровъ Янко, Лулчевъ Коста, Лѣкарски Иванъ, Максимовъ д-ръ Никола, Мариновъ Владиславъ, Марковъ Михо, Марковъ Никола, Милановъ д-ръ Кънчо, Милковски Александъръ, Миновъ Петъръ, Мончевъ Борисъ, Мочуровъ Велико, Мушановъ Никола, Мошановъ Стойчо, Начевъ Владимиръ, Недѣлковъ Лачо, Нейковъ Димитъръ, Нейчевъ Адамъ, Нешковъ Георги, Николовъ Върбанъ, п. Николовъ Маринъ, Панайотовъ Тодоръ, Пенчевъ Петъръ, Петровъ Борисъ, Петровъ Иванъ, Петровъ Койчо, Пехливановъ Костадинъ Колевъ, Пиронковъ Александъръ, Поповъ Атанасъ, Поповъ Георги, Поповъ Проданъ, Поповъ Христо, Продановъ Господиъ, Реджовъ Григоръ, Робевъ Йосифъ, Сажковъ Янко, Симеоновъ Иванъ, Славейковъ Христо, Славовъ Йорданъ, Славовъ Крумъ, Стефановъ Велико, Стефановъ Петъръ, Стоилковъ Таско, Стойчевъ Пендо, Стояновъ Станчо, Стояновъ Хараламби, Табаковъ Димитъръ, Такевъ д-ръ Владимиръ, Тарапмановъ Никола, Терзиевъ Иванъ, Топаловъ Недѣлчо, Тотковъ Бончо, Хаджиевъ Никола, Храмовъ Методи, Хрелюпановъ Иванъ, Цанковъ Асенъ, Цветановъ Донко, Чернооковъ Георги, Чолаковъ Стефанъ, Шивачевъ Георги и Яламовъ д-ръ Георги)

Председателстващъ Н. Найденовъ: (Звъни) Г. г. народни представители! Присъствуватъ 112 души. Понеже има изискуемото се отъ правилника число народни представители, обявявамъ заседанието за открито.

Преди да пристъпимъ къмъ разглеждането на дневния редъ, има да направя нѣколко съобщения, на първо мѣсто за разрешенитѣ отъ страна на председателството на нѣкои народни представители отпуски по домашни причини, а именно:

На г. Владимиръ Дамяновъ — 1 день;

На г. Григоръ Реджовъ — 3 дни и

На г. Цочо Братановъ — 4 дни.

Постъпили сж заявления за отпуски отъ нѣколко народни представители. Понеже съ исканитѣ отъ тѣхъ отпуски се превишава компетенцията на председателството, ще трѣбва да разреши Народното събрание.

Народниятъ представитель г. Никола Тарапмановъ иска по домашни причини еднодневенъ отпускъ. Досега се е ползувалъ съ 20 дни отпускъ. Моля ония г. г. народни представители, които сж съгласни да се разреши на г. Никола Тарапмановъ искания отпускъ, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Народниятъ представитель г. Григоръ Василевъ иска по домашни причини 6 дни отпускъ. Досега се е ползувалъ съ 48 дни отпускъ. Моля ония г. г. народни представители, които сж съгласни да се разреши на г. Григоръ

Василевъ исканиятъ отпускъ, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Г. г. народни представители! Въ бюрото на Народното събрание е постъпило законодателно предложение за отмиѣние на закона за Столичната община, подписано отъ предвиденото въ правилника число народни представители.

Постъпило е питане отъ ломския народенъ представитель г. Иванъ Руневски до г. министра на вътрешнитѣ работи и народното здраве досежно упражнявания тероръ въ Ломска околия надъ всички опозиционери, като при това Социалдемократическата партия се третирала като нелегална и била поставена подъ ударитѣ на закона за защита на държавата. Това питане, съгласно правилника, ще се изпрати въ преписъ на г. министра, за да отговори.

Постъпило е питане отъ народнитѣ представители г. г. д-ръ Никола Сакаровъ и Тодоръ Страшимировъ до г. министра на вътрешнитѣ работи. Питането се отнася до това, че въ гр. Тръвна кооперация „Напредъ“ била запечатана, понеже властѣта е смѣтнала, че тя е клонъ отъ кооперация „Освобождение“, когато въ сжщностъ тя е била колективенъ членъ на кооперация „Освобождение“, споредъ израза на интерпелаторитѣ, и участвува въ кооперация „Освобождение“ съ колективенъ членски вносъ отъ 20.000 л. И това питане ще бѣде изпратено на г. министра на вътрешнитѣ работи, за да даде надлежния отговоръ.

Постъпило е питане отъ народния представитель г. Петко Д. Петковъ относно свободата на печата, въ което питане обръща внимание и иска отговоръ отъ г. министра на вътрешнитѣ работи, защо Обществена безопасностъ упражнявала цензурска мисия спрѣмо печата. Той цитира писмото № 5.061 на Обществената безопасностъ, съ което последната съобщава на редакциитѣ на вестникитѣ, че ще следи съобразността на пропагандиранитѣ идеи съ съществующитѣ закони въ страната. Сжшо и това питане ще бѣде изпратено на г. министра на вътрешнитѣ работи, за да даде отговоръ.

Г. г. народни представители! Следъ тия съобщения, които имахъ да направя, ще пристѣпимъ къмъ първата точка отъ дневния редъ, а именно: докладъ на прошегарната комисиия.

Докладчикътъ г. Христо Статевъ отсъствува.

Има думата докладчикътъ г. Христо Мирски.

Х. Мирски (д. сг): Нѣмамъ докладъ.

Председателстващъ Н. Найденовъ: Има думата докладчикътъ г. Христо Манафовъ.

Докладчикъ Х. Манафовъ (д. сг): Ще докладвамъ по списъкъ П, № 288. — Постъпило е заявление отъ Димитра П. Петкова отъ с. Тръстеникъ, Никополска околия. Въ него тя излага, че презъ време на войната ѝ е била отпусната пенсия, като се е предполагало, че нейниятъ съпругъ е билъ безследно изчезналъ. Впоследствие се оказало, че съпругътъ ѝ не билъ безследно изчезналъ. Тя похарчила получената сума 2436 л. презъ време на войната, за да може да изхрани своето семейство. Днесъ, обаче, когато нейниятъ съпругъ се завърналъ, отъ нея се иска да върне обратно тази сума.

Комисиията, като взе предъ видъ, че тази сума е изразходвана презъ време на войната отъ нейното семейство, което, както се вижда, е доста голѣмо; че тя се намира въ едно лошо материално положение, взе решение да ѝ бѣде опростена тази сума. Ще моля Народното събрание да одобри това решение на прошегарната комисиия,

Председателстваващ Н. Найденов: Понеже никой не иска думата, ще положа на гласуване решението на прошетарната комисия.

Моля ония г. г. народни представители, които одобряват решението на прошетарната комисия, въ смисъл да се опрости на Димитра Панталеева Петкова отъ с. Тръстеник, Никополска околия, сумата 2436 л., неправилно получена наследствоена инвалидна пенсия, да вдигнат рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ Х. Манавовъ (д. сг): Списъкъ IV, № 15. Строителниятъ комитетъ на читалището-памятникъ „Отецъ Паисий“ въ гр. Самоковъ е подало молба до Народното събрание, съ която моли да му бъдатъ отпуснати 6.500 кубика дървенъ строителенъ материалъ, за да може да довърши наченатото читалищно здание.

Прошетарната комисия препрати тази молба въ Министерството на земледѣлнето и последното съ писмо поврѣща молбата, като съобщава, че това читалище-памятникъ, което е и едновременно паметникъ за падналитѣ отъ Самоковска околия защитници на родината, заслужава да получи известно количество дървенъ материалъ, за да бъде довършено. Министерството, обаче, не се съгласява този размѣръ да бъде 6.500 кубика, а да бъде само 2.000 кубика.

Следъ като бѣ повърната преписката, комисията се събра, разгледа я и намѣри, че действително това читалище е днесъ единъ имотъ, който, недовършенъ, струва около 6—7 милиона лева, че съ недовършването му се рискува да бъде разсипанъ и че, следователно, ще трѣбва да се даде едно по-голямо количество дървенъ материалъ, намѣри, че може да се отпусне на строителния комитетъ за довършването на това читалище-памятникъ дървенъ строителенъ материалъ въ размѣръ на 5.000 кубика.

Въ молбата си строителниятъ комитетъ излага, че той е направилъ своята смѣтка за окончателното довършване на читалището „Отецъ Паисий“ и че това количество дървенъ материалъ, което той иска, ще му е едва достатъчно за да довърши читалището. Въпрѣки това, обаче, комисията намѣри, че 5.000 кубика сѣ достатъчни.

Председателстваващ Н. Найденов: Има думата народниятъ представителъ г. Петъръ Алековъ.

П. Алековъ (с. д): Г. г. народни представители! На първо мѣсто като паметникъ у насъ е храмътъ-памятникъ „Александъръ Невски“ въ София, следъ него мавзолеятъ въ Плевенъ и, на трето мѣсто, като единъ паметникъ, който символизира голѣми събития, свързани съ освобождението на България, свързани и съ събития следъ освобождението ѝ — това е читалището-памятникъ „Отецъ Паисий“ въ Самоковъ. За изграждането на това читалище-памятникъ сѣ били взети две инициативи: една отъ гражданитѣ на Самоковъ и друга отъ военнитѣ чинове. Впоследствие тия два комитета сѣ се обединили въ едно, събрали сѣ си средствата и съ общи средства сѣ решили да построятъ, вмѣсто отдѣлно читалище и отдѣленъ паметникъ, читалище-памятникъ. Читалището е построено — то е единъ хубавъ салонъ — но остава да се довърши втората частъ; остава да се облече това хубаво здание съ мраморни плочи и да се напишатъ имената на падналитѣ 4.500 български граждани въ войнитѣ презъ 1912/1913 г. и 1915/1918 г.

Азъ мисля, г. г. народни представители, че Народното събрание като иска да продължи оная подкрѣпа, която вече правителството е дало по-рано, и ако то иска да даде една подкрѣпа достатъчна, за да може да се довърши окончателно постройката на това читалище-памятникъ, за да не дойде до тамъ, че да остане една стена недовършена или непокрита съ мраморни плочи, за да не става нужда още единъ пътъ Народното събрание да бъде сезирано съ този въпросъ, и понеже гражданитѣ сѣ дали каквото могатъ, военнитѣ чинове — също, азъ мисля, казвамъ, че ние ще направимъ добре, ако увеличимъ тази помощъ до она размѣръ, въ който тя се иска отъ смѣнения комитетъ на читалището-памятникъ „Отецъ Паисий“. Тѣ искатъ въ своето заявленне 6.500 кубика. Касае се да имъ се даде този дървенъ материалъ, който тѣ ще продадатъ за обработване и ще получатъ една сума общо единъ милионъ лева и нѣщо — толкова, колкото имъ сѣ необходими, за да може да се дозкара окончателно читалището-памятникъ „Отецъ Паисий“.

Моля, прочее, Народното събрание да приеме предложението, което прави, щото вмѣсто 5.000 кубика да се отпуснатъ 6.500 кубика.

Председателстваващ Н. Найденов: Има думата народниятъ представителъ г. Владимиръ Молловъ.

В. Молловъ (д. сг): Г. г. народни представители! Съображенията, които изложи г. Алековъ, отговарятъ напълно на истината. Зданието е едвамъ покрито и вътрешната му обработка съ дървенъ материалъ е току-що започната. Отвърнѣ то е измазано, но има да се правятъ още извънредно много работи, за да бъде довършено. То е единъ паметникъ, който градътъ е решилъ да построи, въпрѣки голѣмото съпротивление на комуниститѣ въ Самоковъ, които намираха, че съ това се засилва патриотическото чувство на гражданството отъ Самоковска околия. Смѣтамъ, че предложението, което прави г. Алековъ, да се удовлетвори искането на строителния комитетъ напълно, е едно предложение разумно и, макаръ че министерството не е дало своето съгласие, вѣрвамъ, че то въ края на крайщата ще се съгласи, защото разликата не е много голѣма, и по този начинъ ще се реши окончателно въпросътъ и за Народното събрание.

Ще моли предложението на г. Алековъ да се гласува така, както е направено, пъкъ и г. докладчикътъ на комисията да се съгласи съ него.

Председателстваващ Н. Найденов: Има думата народниятъ представителъ г. Сава Савовъ.

С. Савовъ (д. сг): Г. г. народни представители! Отъ дълго време, още отъ преди войнитѣ, гр. Самоковъ се мъчи да направи едно читалище, обаче, поради бедността на града, пари не можеха да бъдатъ събрани. Събра се една твърде нищожна сума. Следъ свършването на Балканската война, офицеритѣ отъ 22 полка решиха да образуватъ единъ фондъ за поддържане на сирацитѣ отъ войната. Всички офицери дадоха по една своя заплата за образуването на този фондъ. Този фондъ въ продължение на 2—3 години дава помощъ на беднитѣ сираци. Ходиха отъ село на село, отъ къща на къща по време, когато се почватъ училищнитѣ занятия, или по случай на нѣкои празници, и даваха на беднитѣ сираци дръшки, книги и т. н. По-нататъкъ въ този комитетъ влѣзкоха и гражданитѣ. Почнаха да даватъ разни увеселения, да ходятъ по селата съ музика да събиратъ пари, и събраха една доста голѣма сума. Следъ порастването на децата фондътъ се бѣше увеличилъ, и си остана така. Този фондъ въ последствие трѣбваше да послужи за постройката на единъ паметникъ. Гражданитѣ помолиха офицеритѣ да се съгласятъ да се съединятъ двата фонда, за да се направи единъ паметникъ-читалище. Почна се постройката на читалището. Даваха се помощи — правителството дава нѣколко пкти помощи, общината дава нѣколко пкти помощъ, даже и комунистическата община даде помощъ — но читалището не можа да се довърши. Сега сградата е построена, остава да се довърши вътрешно, а най-вече външно. Читалището е готово, паметникътъ не е готовъ; нищо нѣма на него, което да напомни, че това е единъ паметникъ за падналитѣ войници.

Ето защо азъ мисля, че ще трѣбва да се отпуснатъ непременно 6.500 куб. м. дървенъ материалъ, за да може да се довърши единъ пътъ за винаги това читалище-памятникъ. Не отпуснемъ ли този материалъ, наново ще се предявятъ искания и ще трѣбва пакъ да се сезира Народното събрание. Заради туй азъ моля и настоявамъ да се отпуснатъ тѣзи 6.500 куб. м. дървенъ материалъ.

Председателстваващ Н. Найденов: Има думата г. докладчикътъ.

Докладчикъ Х. Манавовъ (д. сг): Г. г. народни представители! Азъ се съгласявамъ съ предложението, което се направи отъ г. Алековъ и се подкрѣпи отъ г. Молловъ и г. Савовъ, и то по следнитѣ съображения. Паметникътъ-читалище, което се строи въ Самоковъ, не е едно обикновено читалище като тѣзи, които провинциалнитѣ градове строятъ. Това ще бъде единъ паметникъ не само за града Самоковъ и за Самоковска околия, но за цѣлия български народъ. Самоковска околия роди Отецъ Паисий, който хвърли първата искра за събуждане на българската националност, и неговиятъ паметникъ въ центъра на околията се свързва съ имената на онѣзи, които за българската националностъ дадоха своя животъ. Така че въ този паметникъ, който се издига въ гр. Самоковъ, имаме съчетание на две идеи — културна и национална. Ето защо, г. г. народни представители, азъ моля да се приеме пред-

ложението на г. Алековъ да се отпуснатъ 6.500 куб. м. дървенъ материалъ за довършване на туй читалище-памятникъ.

Председателстващъ Н. Найденовъ: Г. г. народни представители! Г. докладчикътъ на комисията се присъединява къмъ предложението на г. Алекова, но понеже решението на комисията е друго, ще положи на гласуване преди всичко поправката, направена отъ народнитъ представители г. г. Алековъ, Молловъ и Савовъ.

Моля ония г. г. народни представители, които сж съгласни да се отпусне безплатно на читалището-памятникъ „Отецъ Паисий“ 6.500 куб. м. грубъ строителенъ иглопистенъ дървенъ материалъ отъ държавнитъ гори въ Самоковска околия за целитъ, посочени въ заявлението на строителния комитетъ при сжщото читалище-памятникъ, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва заявление № 27 отъ сжщия списъкъ IV.

Докладчикъ Х. Манафовъ (д. сг): Постъпила е молба до Народното събрание отъ Иванка К. Малкова и дъщеря ѝ Надя К. Малкова, отъ гр. Пловдивъ, които излагатъ следното. XIX-то обикновено Народно събрание трета редовна сесия, въ 15. заседание, е отпуснало на наследницитъ на покойния Константинъ Малковъ 300 л. месечна народна пенсия за заслугитъ, които той е ималъ къмъ нашата страна, обаче Министерството на финанситъ се формализирало, като заявило, че не сж указани имената на наследницитъ, които трѣбва да получаватъ тази пенсия. Затова тѣ молятъ въ решението на Народното събрание да се упомене изрично, че отпуснатата пенсия ще се получава отъ съпругата на покойния Константинъ Малковъ.

Прошетарната комисия, като разгледа тая молба, намѣри, че тя може да бѣде уважена и реши: отпуснатата съ решение на XIX-то обикновено Народно събрание, трета редовна сесия, въ 15. заседание, държано на 15 ноемврий 1922 г., на наследницитъ на покойния Константинъ Малковъ народна пенсия, въ размѣръ на 300 л. месечно, да се счита отпусната на Иванка К. Малкова, съпруга на сжщия К. Малковъ, живуща въ гр. Пловдивъ, и то отъ деня на цитираното по-горе решение.

Председателстващъ Н. Найденовъ: Понеже рѣма никой записанъ да говори, ще положи на гласуване решението на прошетарната комисия по искането на Иванка и Надя К. Малкови. Решението на комисията е следното: (Чете) „Отпуснатата съ решение на XIX-то обикновено Народно събрание, трета редовна сесия, въ 15. заседание, държано на 15 ноемврий 1922 г., на наследницитъ на покойния Константинъ Малковъ народна пенсия, въ размѣръ на 300 л. месечно, да се счита отпусната на Иванка К. Малкова, съпруга на сжщия К. Малковъ, живуща въ гр. Пловдивъ, и то отъ деня на цитираното по-горе решение.“

Моля ония, г. г. народни представители, които сж съгласни съ това решение на прошетарната комисия, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва прошение № 31 отъ сжщия списъкъ IV.

Докладчикъ Х. Манафовъ (д. сг): Постъпило е до Народното събрание заявление отъ Анастасия Захари Стоянова отъ гр. Русе, съпруга на покойния Захари Стояновъ, съ което моли да ѝ бѣде увеличена отпуснатата ѝ народна пенсия отъ 200 л. месечно, тъй като тази пенсия е недостатъчна да може да се препитава.

Комисията, като разгледа заявлението и като призна, че действително покойниятъ Захари Стояновъ има голѣми заслуги къмъ нашата родина, намѣри, че неговата съпруга може да получава по-голѣма пенсия и затова реши да ѝ се увеличи пенсията на 600 л. месечно.

С. Костурновъ (д. сг): Малко е — 1.000 л. да бѣде.

Председателстващъ Н. Найденовъ: Има думата народниятъ представителъ г. Никола Сребърниковъ.

Н. Сребърниковъ (д. сг): Азъ правя предложение, народната пенсия на Анастасия Захари Стоянова да бѣде увеличена на 1.000 л.

А. Урумовъ (д. сг): На коя?

С. Костурновъ (д. сг): На дъщерята на баба Тонка.

А. Урумовъ (д. сг): На жената на най-голѣмия певачъ на руския царъ.

Председателстващъ Н. Найденовъ: Ония г. г. народни представители, които сж съгласни да се увеличи на 1.000 л. месечно народната пенсия на Анастасия Захари Стоянова отъ гр. Русе, моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранието приема.

Г. г. народни представители! Ще преустановимъ доклада на прошетарната комисия, за да отговори г. министърътъ на вътрешнитъ работи на нѣкои питання, следъ което ще продължи пакъ докладътъ на прошетарната комисия.

Най-напредъ г. министърътъ на вътрешнитъ работи ще отговори на питането на народния представителъ г. д-ръ Александъръ Гиргиновъ.

Обандатъ се: Отсѣтствува.

Председателстващъ Н. Найденовъ: Тогава г. министърътъ ще отговори на питането на народния представителъ г. Владимиръ Поповъ.

Има думата народниятъ представителъ г. Владимиръ Поповъ да развие своето питане.

В. Поповъ (з): (Отъ трибуната) Г. г. народни представители! Нѣкога когато България пшкеше подъ тежката управа на една тъмна обществена сила у насъ, единъ общественъ деецъ въ подземието на Черната джамия бѣше малтретиранъ и битъ. За честта на България, той отрече да признае истиността на този фактъ предъ представителитъ на чуждия печатъ и завлѣче съ себе си въ гроба срама на туй нечувано по своята мерзостъ деяние.

На 2 май г. г. представителъ на висшата административна властъ, единъ околийски началникъ, не предизвикалъ съ нищо, само затова, че му сж искани обяснения за причинитъ на арестуването на 20 души селяни отъ неговата околия, е ималъ дързостта да малтретира единъ народенъ избраникъ.

Д. Митовъ (д. сг): Вие свѣта изтрепахте презъ ваше време.

В. Поповъ (з): Вие поне не трѣбваше да малтретирате. Азъ ви питамъ тогава: въ името на какво сте дошли, ако се повтаря тъмната епоха на Стамболийски? Азъ искамъ да ми отговорите на този въпросъ.

Д-ръ Н. Колушевъ (д. сг): Не сте Вие, който трѣбва да плачете.

Т. Димитровъ (с. д): Трѣбва да се засрамите, щомъ това е фактъ.

В. Поповъ (з): Въ стрѣмната пжтека на живота, г. г. народни представители, човѣкъ понѣкога действително изпитва страшни моменти. Познавамъ минути на пълна готовностъ, на лично самопожертвуване, изпитвалъ сжмъ моменти на готовностъ, на лично себеприщание. Преживѣлъ сжмъ тѣзи минути, преживѣвали сте ги и вие — лопата участвъ на България на научи да бѣдемъ повече мъже. Но съществува едно чувство, болкитъ отъ което сж непереносими. Туй чувство пълни и предива душата ми, когато некамъ да изкажа наболѣлото до смъртъ негодование отъ срамния фактъ, който изнасямъ предъ васъ.

Въ вѣка на свободата, въ ерата на пълното тържество на политическата демокрация, избраници народни се малтретиратъ и биятъ като последни добѣтъци. Правото на личната свобода, осветена отъ конституцията и отъ законитъ на тази страна, се отхвърля и се тмече отъ представителитъ на изпълнителната властъ, отъ ограничъ на управата.

Г. г. народни представители! Днитъ за избори, посветени за упражняване священото право на гражданина, свободно да изказва своята воля, сж превърнати, за голѣмо съжаление и за голѣмъ срамъ, на дни на тежко изпитание. Нѣкога поколѣнието ще чете хрониката на тази епоха и ще се черви, че въ днитъ на управата на елита на българския умъ, понятието за личната неприкосновеностъ на българския гражданинъ, уви, на избраника народенъ, е стояло по-долу, отколкото понятието на обикновената, на дѣлничната, на мръсната партизанска и коте-рийна смѣтка.

Д-ръ Н. Колушевъ (д. сг): Ама Вие за режима на Стамболийски ли приказвате?

В. Поповъ (з): Азъ говоря за васъ. — На туй нещастно поколѣние ние можемъ да оставимъ само този срамъ, че сме си позволили да завѣдимъ администрация, която да си позволява да малтретира единъ народенъ избранникъ.

Д-ръ Н. Колушевъ (д. ст): Запазете спокойствие.

В. Поповъ (з): Вие запазете малко по-голъмо спокойствие.

Д-ръ Н. Колушевъ (д. ст): Ние бѣхме бити и тамъ, където вие стоите сега.

В. Поповъ (з): Не съмъ билъ на позициитѣ на тѣзи, които сж ви били. Азъ съмъ билъ битъ повече, отколкото васъ. Когато Стамболийски разиграваше своя коня на луда и бѣсна политика, не вие, а азъ бѣхъ човѣкътъ, който бѣше вързанъ и посенъ отъ градъ на градъ. Вие, може-би, сте стояли въ къщата си тогава, когато мене ме гонѣха, биеха и арестуваха.

Г. г. народни представители! Съ този активъ азъ мога да се похваля — позволете ми тази нескромност. Но когато вие задавате този въпросъ, като виждамъ какво още ви вълнува, азъ ви питамъ: какво научихте досега? Не това ли, че животътъ е колело? Съ тази срамна философия на живота ние пишемъ историята на България. Животътъ е колело, животътъ се повтаря! Ако устата много говорятъ и се чува истината — запушете ги съ прѣсчана торба! Ако много свѣти и позорътъ ще се види — угасете свѣтитѣ! Това бѣше вчера, това, за голѣмо съжаление, е и днесъ.

Г. г. народни представители! Познавамъ една страна, въ общественитѣ стѣпки на която не може да видите нито една политическа трибуна. Тамъ мѣстото на народния трибуналъ е замѣстено съ стражаръ и народътъ се разкарва по тъмнитѣ и срамнитѣ пътеки на невежеството и заблуждението. Познавамъ една страна, където животътъ е стълба — качватъ се съ триумфъ, понѣкога и съ кръвъ, но спизватъ винаги съ позоръ. Познавамъ една страна, където съединението не прави силата, а прави насилие, където съединението се прави съ насилие. Въ тази страна невежеството и умътъ не се различаватъ едно отъ друго. Тази страна е България отъ вчера и днесъ.

Не ми липсватъ думи да изразя мжката, която гнети душата ми при това срамно и твърде рѣдко по вида си деяние, но спира ме съзнанието, че всѣка дума, казана повече, е единъ отровенъ ханъ повече не толкова за насъ, колкото за тѣзи, които идатъ подиръ насъ. Спира ме усѣтътъ на гражданина, който съзнава, че трѣбва да живѣе не толкова въ днитѣ на собствения си животъ, колкото въ памѣтъта на тѣзи, които идатъ следъ него. Разирате ли какво искамъ да ви кажа?

Нѣкой отъ сговориститѣ: Нищо не разбираме.

В. Поповъ (з): Г. г. народни представители! Гордостята на всѣка нация черпи своитѣ сили отъ завѣтитѣ на миналото. Ние сме изгубени, ако не съзнаемъ, че утрешниятъ день ни чака единствено и изключително само съ присѣда. За този народъ ще се сломятъ всички надежди, ако единъ подиръ другъ строителитѣ на България тѣпчатъ все по сжщата пътека, въ която грѣхътъ стои предъ закона. Ако това, което изнесохъ предъ васъ, г. г. народни представители, бѣше лично дѣло на нѣкакъвъ околийски началникъ, или не, ако то бѣше продиктувано лично отъ министра на полицията, не, но ако то бѣше система само на тази управа, имайте моята честна дума — дума не бихъ обелилъ. Не лично дѣло бѣше то и не система само на тази управа е то — то е историята на България, на която вие сте строителитѣ. И затуй, защото туй е тѣй, азъ ще ви запитамъ: докога ще трае това?

Изтерзаниятъ български народъ, непрекъснато 14 вѣка подъ тиранията на царе, боляри, гърци, турци и татари, нѣкой день ще осъмне ли свободенъ, истински свободенъ, ще престане ли да се върти колелото на неговата лоша участъ и на това да се смѣня тиранията му съ робството, робството му съ тирания? Туй ви питамъ азъ. Защото работниятъ добитѣкъ на цѣла България днесъ не е нищо друго, г. г. народни представители, освенъ една изборна тѣпца, която камшикътъ на полицията разкарва тамъ, където иска, а урнитѣ, посветени за упражняване на священото, върховно право на гражданина, сж превърнати на стадиумъ, дето флагрантно и цинично се фалшифицира народниятъ вотъ.

Ние питаме: къде ще свърши всичко туй? Ако трѣбваше да се повтаря тъмната епоха на вчерашния день, ако трѣбваше да се повтаря терорътъ и насилието отъ времето на Стамболийски, ние ви питаме: защо дойдохте? Ако пакъ трѣбваше да се пълнятъ затворитѣ съ невинни хора, да се разкарватъ гражданитѣ по затворитѣ, ако трѣбваше пакъ да се атентира срещу личната свобода на българския гражданинъ и неговата неприкосновенност, ние ви питаме: защо дойдохте?

Д. Бошняковъ (д. ст): Да се боримъ срещу демагогията.

Министъръ-председателъ А. Ц. Цанковъ: За да ви туримъ на мѣсто — затова дойдохме.

В. Поповъ (з): Вие поставете най-напредъ себе си на мѣсто. — Ние ви питаме, г. г. народни представители отъ болшинството: какво ви вдъхновяваше презъ нощта срещу 9 юний, та тѣй лесно оправдавате пътекитѣ, по които ходите?

Председателстващъ Н. Найденовъ (Звѣни): Г. Поповъ, времето ви се свърши.

В. Поповъ (з): Ние ви питаме: въ името на какви върховни отечествени, племенни интереси вие изключвате правото за тази страна? (Сочи лѣвицата)

Председателстващъ Н. Найденовъ (Звѣни):

Министъръ-председателъ А. Ц. Цанковъ: Имате конкретно питане — по него говорете.

В. Поповъ (з): По питането говори и ви задавамъ въпроси — отговорете ми. Азъ знамъ, че това не е лично дѣло на министра на вътрешнитѣ работи; знамъ, че това не е дѣло само на тази управа; знамъ, че то е дѣло на лопата участъ на България и ви задавамъ на всички ви този въпросъ. (Възражения отъ сговориститѣ). Азъ ви питамъ: кое мирно средство използвахте, та се оказа така недостатъчно, че за да се установи правовиятъ редъ въ тази страна трѣбваше да се малтретира единъ народенъ избранникъ?

Председателстващъ Н. Найденовъ: Моля, г. Поповъ, обрнете внимание на думитѣ ми. Времето за питането Ви изтече.

В. Поповъ (з): Още две думи имамъ да кажа — Хлѣбъ ли му дадохте на този народъ, че той ви ухапа ржката и не ви благодари? Сълзитѣ ли му изтрихте, та остана неблагодаренъ? Отговорете ми на този въпросъ.

Нѣкой отъ сговориститѣ: Вие декламираете.

В. Поповъ (з): Не декламирамъ, а ме боли и отъ срамъ не мога да изкажа своето възмущение.

Председателстващъ Н. Найденовъ: Има думата г. министърътъ на вътрешнитѣ работи.

Министъръ И. Русевъ: Г. г. народни представители! Народниятъ представителъ г. Поповъ е отишълъ въ кабинета на околийския началникъ въ Варна и съ влизането си му е отправилъ следующитѣ думи: „Гочевъ! Какво търсятъ нашитѣ хора тукъ? Вие съ тѣзи арестувания правите гешефти: чакате да идватъ адвокатитѣ за да ги освобождаватъ и да делите паритѣ“. Излишно е да се говори по-нататъкъ какъвъ край трѣбва да е вземалъ този разговоръ, когато влиза единъ господинъ, макаръ и съ качеството си на народенъ представителъ, и се обръща къмъ околийския началникъ да го обвинява въ рушвети, въ престѣпления. Изисква се особено голѣмо спокойствие, ако щете донѣкъде и липса на чувство на честъ, за да стои човѣкъ хладнокръвно срещу такова обвинение. Азъ ви моля, г. г. народни представители, да върватъ, че азъ не съмъ съгласенъ съ нобонщата, не съмъ тѣхенъ почитателъ; но не мога да искамъ отъ всѣки човѣкъ да нѣма нерви, и да стои спокоенъ, когато го обвиняватъ въ рушвети.

По-нататъкъ г. Поповъ казва, че е битъ, а околийскиятъ началникъ казва, че той е билъ ударенъ съ чадъръ отъ г. Попова.

В. Попов (з): И Вие твърдите това, г. министре!

Министър И. Русев: Следва да заключим, че тоя разговор е довел до оня разрыв, който е естествен. Азъ обръщамъ внимание на г. Попова, че ако той не съдържа думитъ си и не иска да уважава другитъ, а него да уважава, единъ денъ може да се намъри предъ нѣщо пострашно, защото високо възпитаниетъ хора на такива обиди отговарятъ и съ куршумъ.

Азъ искамъ да вървамъ въ думитъ на г. Попова, който отказва да е ударилъ околийския началникъ; допуцамъ, че той е билъ битъ. Но за да дойде работата до този край ми свидетелствува миналото на г. Поповъ. Когато г. Стоенчевъ презъ м. мартъ 1922 г. свика събрание въ Варна, г. Поповъ бѣше организаторътъ на оная шайка, която нападна събранието и искаше да го разтури, като отправя най-мръсни думи по адресъ на единъ човѣкъ, какъвто е г. Стоенчевъ. Изглежда, че г. Поповъ, който произхожда отъ една партия, началата на която сж терорътъ, безобразията и похищенията на свободитъ, още не се е оправилъ и е мислилъ, че на среща си има дружбашки околийски началникъ. Ако околийскиятъ началникъ въ Варна би търпѣлъ спокойно да го наричатъ рушветчия, като търпи ударитъ отъ чадъра на г. Попова, азъ щѣхъ не само да го уволня, но да го изхвърля отъ околийското управление. Ако искамъ да бждемъ уважавани, длъжни сме и ние да уважаваме другитъ.

Достойнството на народния представителъ — и азъ имамъ честта да бжда такъвъ — е твърде високо; именно заради туй той трѣбва да умее да се побеждава, да се съдържа, да си изработи езикъ и когато влѣзе въ една държавна канцелария, да влѣзе почитателно и да избира думи, съ които да изкаже своитъ болки, да изкаже своето мнение. Въ сжщия този денъ, малко следъ тази печална случка, въ кабинета на окръжния управителъ въ Варна сж били народнитъ представители г. г. Влайковъ, Ради Василевъ и Петровичъ. Окръжниятъ управителъ ги помолилъ да изследватъ случката. Това нѣщо свидетелствува, че администрацията не се е бояла отъ разследване. Окръжниятъ управителъ ми казва, че г. Влайковъ му казвалъ: „Нѣма нужда, азъ познавамъ нашитъ нрави. Такива сж тѣ“.

Т. Влайковъ (д. ст): Азъ нѣмахъ време да направя тая анкета.

Министър И. Русев: Може и така да е.

Въ заключение: азъ съжالياвамъ за случката. Тя ще се огнесе до прокурора и съдътъ ще си каже думата. И азъ ви правя декларация, че въ зависимостъ отъ това, което съдътъ ще изкара, азъ ще изгълна дълга си къмъ околийския началникъ, а по отношение на г. Поповъ, който си позволява да ругае по подобенъ начинъ и да вдига чадъръ срещу околийския началникъ, направете онова, което намѣрите за нужно. (Ржкоплекания отъ сговориститѣ).

Председателствуващъ Н. Найденовъ: Има думата за петъ минути г. Поповъ, за да каже доволенъ ли е отъ отговора.

В. Поповъ (з): По този отговоръ азъ не бихъ искалъ да кажа нито една дума. Не очаквахъ подобенъ отговоръ.

Г. г. народни представители! Г. министърътъ на вжтрешнитъ работи ни съветва, когато отидемъ въ едно държавно учреждение, да бждемъ по-почтителни. Мене ми казаха друго нѣщо, когато искахъ да отида при околийския началникъ: „Вземи съ себе си свидетели, вземи съ себе си хора, които да те бранятъ отъ околийския началникъ“. Дошло е време, когато ще трѣбва да се явяваме предъ околийскитъ началници съ свидетели не, съ адютанти, които да ни пазятъ.

Не е вѣрно, че трѣбва да бждемъ почтителни, когато ходимъ при тоя околийския началникъ. Разбрахъ, че приятелитъ, които ме съветваха да взема свидетели, сж били прави. Обаче, азъ не можахъ да допусна, че въ едно околийско управление представителътъ на административната властъ може да посегне върху личността на единъ народенъ избранникъ и отидохъ самичкъ — това не допускахъ.

Н. Пждаревъ (д. ст): Обяснете защо е посегналъ.

В. Поповъ (д. ст): Азъ ще Ви кажа защо е посегналъ. Недейте ме дразни. (Възражения отъ сговориститѣ)

Нѣкой отъ сговориститѣ: Вие сте готовъ да се биете съ цѣлата Камера.

В. Поповъ (з): Г. г. народни представители! Азъ нѣма да отговарямъ на васъ, а ще отговори на г. министра. Трѣбваше да се отиде да се спасятъ 20 души селяни отъ околията, които околийскиятъ началникъ бѣше довелъ 1—2 дни преди изборитъ, за да отсѣтствуватъ преди изборитъ отъ своитъ села. Азъ разбирамъ — ще кажа и азъ, както и г. Влайковъ — лоши български нрави! Но съ думитъ, съ които влѣзохъ при околийския началникъ, той не бѣше предизвиканъ съ нищо. И азъ съжالياвамъ, че г. министърътъ не иска да върва на моитъ думи, че азъ не съмъ посегналъ съ нѣкакъвъ чадъръ, защото не съмъ посегналъ и нѣмахъ намѣрение да посѣгамъ. Ако азъ искахъ да се справя съ този околийски началникъ, лично, азъ щѣхъ да отида при прокурора и да искамъ да възстанови правото въ тая страна. Азъ смѣтахъ, че съ добритъ думи, които ще му кажа, ще му повлияя, за да не става нужда да се спасяватъ тѣзи хора чрезъ прокурорската властъ.

Но не е тамъ въпросътъ. Въпросътъ е тамъ, че околийскиятъ началникъ, който бѣше толкозъ вбѣсенъ отъ обстоятелството, че въ Варненската околия шансетъ за една абсолютна победа на правителството въ избора бѣше изключенъ, трѣбваше да докаже на своитъ патрони, че той заслужава да стои на тази служба, защото положението му бѣше разклатено. Той посегна върху мене и ме малтретира, а не е вѣрно, че азъ съмъ го билъ предизвикалъ.

Отъ този вашъ отговоръ азъ вадя заключение, г. министре, че вие тжпчите по едни пжтеки, които ще ви закаратъ на едно мѣсто, отъ където ще се дадатъ доказателства, че властта става една сигурна обществена опасностъ.

Председателствуващъ Н. Найденовъ: Г. министърътъ на вжтрешнитъ работи ще отговори на питането на г. Петъръ Алековъ.

Имаѣ думата, г. Алековъ, да развиете своето питане.

П. Алековъ (с. д): Г. г. народни представители! На 3 априль т. г. околийскиятъ началникъ въ Горна-Джумая е искалъ да говори по телефона съ София. Въ продължение на цѣлия денъ линията между София и Горна-Джумая е била повредена. Той като е мислилъ, че виновни, за да не може да говори съ София по телефона, сж дежурнитъ телефонисти, отива вечерта въ телеграфната станция и нанася побой съ бичъ на дежурнитъ телефонисти и на дежурнитъ телеграфисти. Въ официалната телеграма на телеграфната станция се казва следното: (Чете) „Споци около часа 21 горноджумайскиятъ околийски началникъ Алексевъ, придруженъ отъ началника на окръжното бюро за обществена безопасностъ Ивановъ и Св. врачскиятъ кметъ Зисо Поповъ, подъ предлогъ, че не му било дадено телефонно съобщение за разговоръ съ София, съ която презъ цѣлия денъ не сме имали съобщения, понеже веригата е била повредена между Дупница и София, и че телефониститъ ни били пѣбли въ телефонната стая, нанася въ телефонната стая побой съ бичъ надъ дежурния телефонистъ А. Илиевъ и намирацитъ се по това време тамъ Борисъ Бобошевски, телефонистъ, Давидко Чергарски, надзорникъ, и Филипъ Йосифовъ, пощалионъ, а отъ тамъ отишълъ въ апартната стая, дето къмъ дежурния телеграфистъ Н. Васевъ се обръналъ съ грубости и закани, което разтревожило и уплашило Васева“ и т. н.

Г-да! Има да ви припомня, че въ времето на дружбашитъ тогавашниятъ градоначалникъ г. Прудкинъ по сжщия начинъ бѣше отишълъ въ Софийската телефонна станция и бѣше нанесълъ побой надъ една телефонистка, и когато началникътъ на станцията, дошлиятъ да даде медицински помощъ лѣкаръ и главниятъ директоръ, тогава Тодоръ Мишковъ, сж се застѣпили да не буйствува, но на тѣмъ да каже отъ какво се оплаква, за да се накаже виновниятъ, ако има такъвъ, той тогава арестува главния директоръ. За съжаление и следъ 9 юний не е този единствениятъ случай. Единъ — съжالياвамъ, че не знаехъ, че сега г. министърътъ ще отговори на моето питане, което е много отдавна депозирано за да си взема бележитѣ — не мога да си спомна името му сега, офицеръ отъ коменданството, като искалъ телефоненъ постъ и като не можалъ на време да получи връзка — нѣма да ви казвамъ причинитъ за голѣмитъ неуредници въ телефонната служба — отива въ телефонната станция и пита коя е дежурната на номеръ еди-кой-си. Казватъ му коя е била и той съ плесници нанася побой на дежурната телефонистка. А следъ това

какво се указва? Указва се, че той събркал номера, забравил го, когато искал да му покажат дежурната телефонистка, и той нанесъл побой на друга вмѣсто на виновната, ако въобще е имало нѣкой виновентъ. Завело се следствие и въ края на краищата дежурната телефонистка излѣзла виновна, а побойникътъ останалъ ненаказанъ.

Понеже тѣзи случаи се повтарятъ, азъ не можахъ да се въздържа да не отправя това питане къмъ г. министра на вътрешнитѣ работи, за да ни каже какви мѣрки е взелъ за да забрани на своитѣ подведомствени органи, където и да се намиратъ тѣ, да отиватъ въ телеграфнитѣ или телефонни станции и да биятъ персонала. Този начинъ на разправяне, г-да, е единъ варварски начинъ, незаконенъ, бруталенъ и пакостенъ за тази служба. Тѣзи отношения съ персонала каратъ последния да стои постоянно подъ страхъ и когато има да услужва на нѣкой полицейски органъ, да изоставя всичката друга работа само и само да послужи на този полицейски органъ. Чинovníцитѣ сѣ смутени, не сѣ спокойни въ работата си и не могатъ да отговарятъ редовно на онѣзи абонати, които въ сѣщото време се обаждатъ и искатъ нѣкой телефоненъ постъ.

Д-ръ Н. Колушевъ (д. ст): Изглежда, че Вие сте говорили по телефонъ въ България.

П. Алековъ (с. д): Имамъ, г. г. народни представители, предписъ отъ едно писмо на министра на железницитѣ г. Молловъ, отправено до г. министра на вътрешнитѣ работи по поводъ случката въ Горна-Джумая. Въ това писмо се казва, че било донесено отъ Министерството на железницитѣ и на прокурора при Горно-джумайския окръженъ съдъ да заведе следствие. Трѣбва да ви кажа, обаче, че г. Молловъ не е изпратилъ това писмо и санкция за извършеното престѣпление не сѣмъ научилъ да е наложена. Надѣвамъ се, че г. министрътъ на вътрешнитѣ работи ще изпълни своя дългъ, за да даде примѣръ и поука на своитѣ органи какъ трѣбва въ подобни случаи да постѣпватъ. Ако обаче той смѣта, че на околийскитѣ началници — както за жалостъ преди малко констатирахме това — е позволено да биятъ, то е вече друга работа.

Председателстваващъ Н. Найденовъ: Има думата г. министрътъ на вътрешнитѣ работи.

Министръ И. Русевъ: Г. г. народни представители! Не само на околийскитѣ началници, но и на който и да е носител на държавна служба не е позволено нито да бие, нито да бѣде грубъ. Но трѣбва да отбележа печалния фактъ, че тия случаи сѣ послѣдица на нашитѣ нрави. Ние, българитѣ — нѣма защо да го криемъ — сме груби, и въ думитѣ си, и въ жестовѣтѣ си, и въ приказнитѣ си, и въ обноскитѣ си, и въ носене на службата си.

Ц. Братановъ (с. д): Който е грубъ, да отиде да пасе овце.

Министръ И. Русевъ: Груби сѣ и държавнитѣ служители, груба е и срѣдата. Не можемъ да искаме ние отъ служителитѣ на държавата да бѣдатъ нѣщо по-хубаво отъ онази срѣда, изъ която ги вземаме. Ние сме груби навсѣкжде и тая грубост е която ни измѣчва постоянно, тя е която прави и живота ни по-тежкъ. Тая грубостъ е, ако щете, и причина за тѣзи побоища, които сѣ станали и въобще за всички недоразумѣния, които ставатъ. Ние, българитѣ, щомъ като малко-много се облѣчемъ въ властъ, като че ли се освобождаваме отъ длъжността да бѣдемъ почтени, когато би трѣбвало да бѣде тъкмо обратното: колкото по-високо стоимъ, толкова по-внимателенъ трѣбва да бѣдешъ, и въ думитѣ и въ действията си къмъ по-младшитѣ. Тамъ е, ако щете, аристократизмътъ на възпитанието: да бѣдемъ горди, безъ да бѣдемъ надмѣвни. А ние, като се облѣчемъ въ властъ, забравяме да бѣдемъ почтени и искаме всички около насъ да треперятъ. Никой не трѣбва да си позволява да бие, но и никой гражданинъ като влиза въ канцелария или учреждение не бива да мисли, че влиза при роби, а трѣбва да знае, че влиза при хора, на които дължи почитъ, уважение и внимание.

Избухването на околийския началникъ, за да удари нѣколко плѣсеници на единъ чиновникъ въ пощенската станция е пакъ вследствие арогантността, присѣца на всички ни безъ изключение. То не е нѣщо случайно; то се дължи на поведението на чиновницитѣ, които сѣ пострадали. Тѣзи чиновници, включително и началникътъ на

станцията, се отличаваха съ типична небрежностъ къмъ своята длъжностъ. Тѣ сѣ станали пословични за гражданитѣ въ Горна-Джумая. И бившиятъ кметъ и гражданитѣ се опиякватъ отъ поведението на тѣзи чиновници. Между другото тѣ и пиянствували. Има свидетели, които сѣ ги виждали да падатъ по коридоритѣ, па дори и въ рѣката отъ пиянство. Тѣ сѣ устройвали веселби въ пощенската станция и сѣ принуждавали и председателътъ на съда и прокурорътъ, които сѣ на горния етажъ, да слизатъ долу при тѣхъ, за да ги усмиряватъ.

П. Алековъ (с. д): Уволнете ги.

Министръ И. Русевъ: И началникътъ на гарнизона се оплаква, оплаква се и околийскитъ началникъ отъ това тѣхно поведение. Окрѣжниятъ управителъ на нѣколко пѣти, когато е билъ въ Горна-Джумая, е викалъ при себе си началника на станцията и го е молилъ да въведе въ тая станция редъ. Който посква линия, отъ станцията му отговарятъ или че е заета линията, или пъкъ че е прекъснатата, или че не е сега време и т. н. Имало е случай, когато нѣкой, следъ като се озбѣ, веднага да му дадатъ линия и да се указва, че линията е здрава, макаръ че преди нѣколко минути му сѣ казали, че линията е повредена, какъвто е и този случай.

Сѣщия денъ се получило въ околийското управленіе сведение, че Пандурски се върти съ четата си около нашата граница и мисли да мине у насъ. Околийскитъ началникъ поскалъ нѣколко пѣти линията: за Петричъ, за София, за да съобщи на окръжния управителъ, да съобщи въ Вътрешното министерство. Отговарятъ му, че линията е скъсана, а въ туй време той дочува мандолина да свири, женски гласъ, смѣхове и веселби.

П. Алековъ (с. д): Това не възможно, г. министре! (Възражения отъ сговориститѣ)

Министръ И. Русевъ: Азъ не защищавамъ околийския началнакъ, г. Алековъ, за мене сѣ еднакво скѣпи и околийскитѣ началници, и чиновницитѣ; тѣ сѣ все представители на нашитѣ нрави и на службитѣ въ държавата.

Х. Христовъ (с. д): Трѣбва и ключекъ да е имало, г. министре! Сигурно и ключекъ е имало!

Председателстваващъ Н. Найденовъ: (Звъни) Моля Ви, г. Христовъ, нѣмате думата.

Министръ И. Русевъ: Г. Христовъ! Имало е.

Х. Христовъ (с. д): И ключекъ!

Министръ И. Русевъ: Да, имало е!

Х. Христовъ (с. д): Смѣшни работи!

Министръ И. Русевъ: Имало е! Почакайте малко! — Околийскитъ началникъ става и отива самъ въ пощенската станция. Азъ ви повтарямъ, за мене сѣ еднакво скѣпи всички държавни служители.

Х. Христовъ (с. д): Той трѣбва да е завидѣлъ тогава, че е отишелъ тамъ!

Министръ-председателъ А. Ц. Цанковъ: Ако скѣпихъ по себе си, възможно е.

Министръ И. Русевъ: За мене сѣ еднакво скѣпи и околийскитѣ началници, и чиновницитѣ отъ пощенската станция. Тѣ еднакво представляватъ нравствения образъ на нашата държава. За мене е желателно да има навсѣкжде добри околийски началници. Азъ не вземамъ страната на околийския началникъ противъ пощенскитѣ чиновници, или обратното.

И за този недѣгъ — отклонявамъ се отъ въпроса — да дѣлимъ мегданъ между различнитѣ ведомства, нѣколко вече заповѣди съмъ давалъ на окръжнитѣ управители, да правятъ, да стругватъ — да изчезне. Защото и това е една лоша черта въ нашитѣ учреждения: десетъ ведомства, десетъ мегдана делатъ, кой да държи първенство, и се каратъ и се излагатъ предъ хората.

Околийскитъ началникъ отива въ пощенската станция и заварва следующата картина: двама отъ чиновницитѣ държатъ слушалкитѣ, единътъ свири на мандолина, ...

Х. Пуневъ (с. д.): Другият на китара!

Председателстващъ Н. Найденовъ: (Звъни) Моля Ви се!

Н. Рачевъ (д. сг): По-прилично се държъ тамъ бе! Какво се хилишъ?

Министъръ Я. Стоенчевъ: (Къмъ Х. Христовъ) Характеристиката, която дава г. министърътъ на вътрешнитъ работи, се отнася и за Васъ, види се, защото нѣмате достатъчно възпитание.

Министъръ И. Русевъ: Когато ние говоримъ сериозни работи тукъ, Вашето поведение свидетелствува, че и онова, което е станало тамъ, е възможно.

Отъ сговориститѣ: Много право! (Ржкоплѣскания)

Х. Пуневъ (с. д.): Г. министре! Вие разправяте легенди!

Председателстващъ Н. Найденовъ: Моля, седнете си на мѣстото тамъ. Единъ народенъ представителъ трѣбва да се държи по-сериозно.

Д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. сг): Какъ не Ви е срамъ да прежсвате! Ние изслушахме г. Алекова както трѣбва.

Министъръ И. Русевъ: Нѣкой си Йосифовъ танцувалъ, а четвъртиятъ дежуренъ телефонистъ се лобувалъ на тая картина.

П. Деневъ (д. сг): Значи, той представлявалъ публика!

Министъръ И. Русевъ: Почти всички клани на номератора били паднали. Вие подчертавате тукъ съ вашето държане за лишенъ пътъ, че действително онова, което е станало тамъ, е възможно. И ако това става тукъ, тамъ можемъ да очакваме да стане нѣщо много повече отъ това, което вършите тукъ.

Х. Пуневъ (с. д.): Какво вършимъ ние тукъ?

Министъръ И. Русевъ: Вашитѣ апострофи тукъ сж потвърждение на онова, което е вършено тамъ. Азъ така го разбирамъ. Вие искате непременно да изкарате околийския началникъ виноватъ, а азъ искамъ ниго него да управля, ниго другитѣ.

Х. Пуневъ (с. д.): Кажете тогава кой е виновенъ.

Министъръ И. Русевъ: Чакайте малко! Вие искате непременно по вашему да стае, а не иначе. — Околийскиятъ началникъ се обръща и ги пита: „Какво правите вие тукъ?“ — „Пѣемъ си“, казватъ. — „Сега време ли е за туй“. Единъ отъ чиновнитѣ, Бобошевски, му отговаря: „Това е наша работа“. Тогава околийскиятъ началникъ си позволява онова, което не е трѣбвало да си позволи и за което той трѣбва да бѣде осъденъ: удря на едного два-три плесника, всички се разбѣгватъ; обръща се къмъ дежурния: „Дайте ми линията за София“. Той му казва: „Линията е скъсана“. Сплашва ги за да му се даде веднага линията; веднага се дава и се започва разговорътъ. Какво свидетелствува туй?

Отъ сговориститѣ: Позоръ!

Министъръ И. Русевъ: Тая картина, г-да, която ви нарисухахъ, е картина срамотна за нашитѣ държавни служители.

Отъ сговориститѣ: Много вѣрно!

Министъръ И. Русевъ: . . . тя е картина срамотна и заради всички ни. Но съгласете се — и вие живѣте въ тая страна — че туй нѣщо е станало и, за голѣмо съжаление, става и днесъ, и че не така лесно ще можемъ да изкоренимъ опороченитѣ прави отъ миналото. Не се самообличавамъ, че и утрѣ не ще имаме една такава печална картина, защото съ магическа прѣчка не се лѣкуватъ правитѣ. Дайте съдействие, и тукъ, и въ обществото да лѣкуваме нравитѣ, безъ да вземаме страната на едни държавни служители въ вреда или въ полза на други.

Какво ще направя г. министърътъ на желѣзницитѣ, почитѣ и телеграфитѣ, не зная, защото азъ се върнахъ

вчера, намѣрихъ преписката на масата си; произведено е дознание по нея и затуй се забави. Азъ му съобщихъ и съмъ убеденъ, че по отношение на своитѣ подчинени той ще вземе мѣрки. Дѣлото е отишло въ сѣда, по искане на прокурора е произведено дознание. Вие ще бѣдете свидетели, че на околийския началникъ нѣма да простя, макаръ и да е билъ предизвиканъ, както е случаятъ. Понеже той е голѣмъ държавенъ служителъ, трѣбвало е да умѣе да си задържи нервитѣ. Голѣмиятъ човѣкъ не бива да се глѣви, не бива да се дразни. Убеденъ съмъ, че околийскиятъ началникъ е могълъ да приведе въ редъ и послушание тия господа друго-яче, не съ плѣсници, но не го е направилъ. Сдържахъ се още отсега да направя каквото трѣбва, първо, защото познавамъ околийския началникъ като единъ много добъръ околийски началникъ — твърде разпородителенъ, извъредно преданъ на дълга си — и на онова мѣсто, на което е — вие ме разбирате — е съ тактъ, съ воля и поддържа авторитета на държавната власт. Но този човѣкъ, за който окръжниятъ управителъ така добре се отзовава и когото азъ лично познавамъ, да дойде до това положение, да удря плѣсници, действително, трѣбва да е билъ злѣ предизвиканъ. Азъ не поржчителствувамъ, г-да, дали нѣкой отъ васъ би се сдържалъ, защото всѣки отъ васъ е човѣкъ съ нерви, съ възпитание, въпреки което нѣкой пътъ, ей така човѣкъ дерайлирва отъ правилния пътъ.

Заклучавамъ. Случаятъ е печаленъ; той характеризира нашитѣ прави. Виновнитѣ отъ станцията ще си намѣрятъ своето — това азъ твърдя отъ името на г. министра на желѣзницитѣ, безъ да съмъ го питалъ, защото знамъ, че той ще ги туря на мѣстото. За околийския началникъ, следъ като се произнесе сѣдътъ, азъ ще си кажа думата. Но както и да се произнесе сѣдътъ, предъ видъ на факта, че е ударилъ плѣсници — той самъ признава това — ще получи своето наказание.

Г-да! Нека пожелаемъ, што за морализирането на държавната машина да не бѣдемъ така пристрастни — да защищаваме непременно едната страна, а да обвиняваме другата, безразлично коя е тя. Тогава, може-би, по-скоро ще трѣгнемъ по добрия пътъ, и като отиваме въ едно учреждение, шо ни бѣде приятно да се срещнемъ съ чиновнитѣ, а и тѣмъ ще бѣде приятно да ни услужатъ. Единъ отъ тѣзи чиновници е комунистъ — него азъ разбирамъ; но другитѣ, принадлежащи къмъ Социалдемократическата партия, да вършатъ това, азъ не разбирамъ. Затова ми е мѣчно, защото зная, г. Алековъ, че въ вашитѣ редове подобни паднали типове не можете да държите. Вие трѣбва да ги осѣдите, ако и да сж ваши хора, както азъ осѣждамъ околийския началникъ. (Ржкоплѣскания отъ сговориститѣ)

Х. Христовъ (с. д.): Не само ще ги осѣдимъ, но, ако има такива, ние ще искаме да ги уволните всички — само че сведенията Ви да не сж отъ околийския началникъ.

Министъръ И. Русевъ: Прокурорътъ ще си каже думата, сѣдътъ ще рени. Дознание е станало по искането на прокурора и то вече е въ сѣда.

Х. Христовъ (с. д.): Тамъ е работата, че не трѣбва да искате сведения отъ онзи, който е замѣсенъ; той нѣма да Ви каже, че е виновенъ.

Председателстващъ Н. Найденовъ: Има думата народниятъ представителъ г. Петъръ Алековъ.

П. Алековъ (с. д.): Г. г. народни представители! Азъ се колебаехъ дали да отправя това питане къмъ г. министра, защото знамъ отъ многото такива случаи, не само сега, но и въ миналото, че обикновено министърътъ събира сведения отъ своитѣ органи, а тѣ всѣкога намиратъ възможностъ да се оправдаятъ.

П. Петровичъ (д. сг): Това дознание е произведено отъ прокурора.

П. Алековъ (с. д.): Нѣма никакъвъ прокуроръ, г. Петровичъ — това дознание тепърва ще ходи при прокурора.

В. Георгиевъ (д. сг): Ами Вие, г. Алековъ, отъ кого сте събрали сведения — нали отъ другата страна?

П. Алековъ (с. д.): Ще ми позволите ли да кажа съ две думи какво мисля по отговора на г. министра?

Председателстваващ Н. Найденов: Моля, не прекъсвайте, г-да!

П. Алеков (с. д.): Колебаехъ се, казвамъ, да отправя това питане, защото сме следили нашия политически животъ въ миналото и знаемъ, че никога отъ тая маса (Сочи министерската маса) не е билъ заклейменъ окръженъ управителъ, околийски началникъ, въобще органъ на властта, който е извършилъ едно безобразие, за да може наистина нашиятъ общественъ животъ да се очисти отъ тѣзи некрасиви пѣща.

Д. Яневъ (д. сг.): Станимашкиятъ околийски началникъ завчера бѣше уволненъ.

П. Алековъ (с. д.): Искате ли да ви посоча примѣри? Радославовъ винаги четеше обясненията на окръжнитъ управители и на околийскитъ началници и изкарваше виновни бититъ. Стамболийски вършеше сѣщото.

Д. Яневъ (д. сг.): За днешнитъ времена говорете.

П. Алековъ (с. д.): Азъ ви говоря за цѣлото наше минало, а вие ни казвате, че вчера г. министърътъ на вътрешнитъ работи билъ уволнилъ околийския началникъ въ Станимака. Ами и ние ржкопѣскахме тогава.

Министъръ И. Русевъ: Ами сега хваля ли го?

П. Алековъ (с. д.): Да говоримъ за конкретния случай, г-да. Азъ твърдя, че каквито и да сѣ причинитъ, какъвто и поводъ да даде не държавниятъ служителъ, а обикновениятъ гражданинъ, на околийския е забранено да вдигна ржка и да удри.

Д. Яневъ (д. сг.): Това е вѣрно, и ние го казваме.

П. Алековъ (с. д.): И като казвате, че това е вѣрно, азъ чакахъ отъ г. министра на вътрешнитъ работи да каже какво е направилъ тогава, когато околийскиятъ началникъ признава, че е нанесълъ побой, . . .

Министъръ И. Русевъ: Той е даденъ подъ сѣдъ.

П. Алековъ (с. д.): . . . а той ми казва: „Ние ще видимъ какво ще направимъ съ бититъ, а за околийския началникъ ще чакаме да се произнесе сѣдътъ“. Не трѣбва да чакате да се произнесе сѣдътъ, а вие, г. министре, трѣбваше досега да го накажете, защото той не може да си позволява, подъ каквито и да е предлози, да нанася побой на когото и да е. И понеже той досега не е наказанъ, и понеже, по моитъ сведения, околийскиятъ началникъ не е ималъ никаква работа да отиде нея вечеръ въ станцията — много отъ това, което се казва въ неговитъ обяснения, е невѣрно — и понеже г. министърътъ му дава безрезервно вѣра, азъ не мога да бъда доволенъ отъ отговора му.

(Председателското мѣсто се заема отъ подпредседателя д-ръ Б. Вазовъ)

С. Никифоровъ (д. сг.): Вие, г. Алековъ, нѣмате доказателства, че това не е вѣрно, а обвинявате началника, че лъже.

П. Алековъ (с. д.): Вие не знаете какво приказвате — азъ имамъ доказателства. Вие, който винаги апострофирате, трѣбва да знаете, че когато единъ народенъ представителъ отправя питане, той знае какво прави и че има доказателства.

Председателстваващ д-ръ Б. Вазовъ: Ще пристѣпимъ къмъ доклада на прошегарната комисия. Има думата докладчикътъ г. Христо Манафовъ. Ще се докладва № 292 отъ списъкъ II.

Докладчикъ Х. Манафовъ (д. сг.): Г. г. народни представители! Подадено е заявление отъ Славчо Василевъ Славовъ отъ с. Поройна, Борисовградска околия, съ което моли Народното събрание да му опрости сумата 325 л., която държавната болница иска за лѣкуването на неговия баща, секретаръ-бирникъ, който презъ 1912 г. се е поминалъ. Отъ представеното удостоверение се вижда неговото тежко семейно състояние и лошото му материялно положение, вследствие на което прошегарната комисия реши, тази сума да му бъде опростена и моли Народното събрание да утвърди това решение.

Председателстваващ д-ръ Б. Вазовъ: Ще гласуваме. Които сѣ съгласни съ решението на прошегарната комисия, да се опрости на наследнитъ на Василь Славовъ отъ с. Поройна, Борисовградска околия, сумата 325 л., дължими за лѣкуването на сѣщия въ Хасковската държавна болница по известие № 484 отъ 21 декемврий 1921 г. на 67-и Старозагорски времененъ бирникъ, моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.
Ще се докладва № 301 отъ списъкъ II.

Докладчикъ Х. Манафовъ (д. сг.): Дружеството на българскитъ слѣпи е подало едно заявление до Народното събрание, съ което моли да му бъде отстъпено въ негова собственостъ фортепианото, което му е отпуснато отъ държавата за временно ползуване. Въ своето писмо то излага, че това фортепиано му е необходимо, за да продължи съ него да обучава слѣпнитъ и следователно пѣма защо държавата да го иска обратно. Искано е мнението на Министерството на земледѣлието и държавнитъ имоти, последното се е съгласило това фортепиано да бъде отстъпено на дружеството на българскитъ слѣпи. Решението на комисията е сѣщо така фортепианото да бъде отстъпено на дружеството.

Председателстваващ д-ръ Б. Вазовъ: Ще гласуваме. Които отъ васъ сѣ съгласни съ решението на прошегарната комисия, да се отпусне даромъ на дружеството на българскитъ слѣпи въ София даденото имъ за временно ползуване държавно фортепиано, моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.
Ще се докладва № 302 отъ списъкъ II.

Докладчикъ Х. Манафовъ (д. сг.): Екатерина Арнаудова отъ София, която получава народна пенсия въ размѣръ 50 л. месечно, подава заявление до Народното събрание, съ което моли тази пенсия да ѝ бъде увеличена. Комисията взе решение народната ѝ пенсия да бъде увеличена въ размѣръ на 150 л. месечно.

Председателстваващ д-ръ Б. Вазовъ: Ще гласуваме. Она отъ васъ, които сѣ съгласни съ решението на комисията, да се увеличи народната пенсия на Екатерина Арнаудова отъ гр. София, отъ 50 на 150 л. месечно, моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.
Ще се докладва № 313 отъ сѣщия списъкъ II.

Докладчикъ Х. Манафовъ (д. сг.): Подадено е заявление отъ Иванка С. Иванова отъ с. Къзжджикъ, Айтоска околия, съ което, като излага, че неправилно получила 3.403.30 л. наследствена пенсия за безследно изчезналия ѝ съпругъ, който впоследствие се е завърналъ, моли тази сума да ѝ бъде опростена, да не ѝ се иска обратно отъ държавата.

Комисията взе решение да ѝ бъде опростена тази сума.

Н. Пждаревъ (д. сг.): Съпругътъ починалъ ли е?

Докладчикъ Х. Манафовъ (д. сг.): Не, живъ е.

Н. Пждаревъ (д. сг.): Беденъ ли е?

Докладчикъ Х. Манафовъ (д. сг.): Да, беденъ е.

Председателстваващ д-ръ Б. Вазовъ: Които отъ васъ сѣ съгласни съ решението на комисията, да се опрости на Иванка С. Иванова отъ с. Къзжджикъ, Айтоска околия, сумата 3.403.30 л., неправилно получена наследствена инвалидна пенсия, моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.
Ще се докладва № 322 отъ сѣщия списъкъ II.

Докладчикъ Х. Манафовъ (д. сг.): Подадено е заявление отъ Олга Александръ Радева отъ София, съпруга на бившия министъръ Александъръ Радевъ, съ което моли да ѝ се увеличи народната пенсия, която до сега е получавала, отъ 300 л. на 500 л. месечно. Комисията се съгласи да ѝ бъде увеличена пенсията на 500 л. месечно.

Д-ръ Н. Санаровъ (к.): Много малко.

Докладчикъ Х. Манафовъ (д. сг.): Толкова е поискала.

Х. Пуневъ (с. д.): Нѣма кворумъ.

Председателстваващ д-ръ Б. Вазовъ: Моля г. секретаря да провери присѣтствувачитъ.

Секретарь Н. Савовъ (д. ст.): (Почва да четете списъка — влизатъ нѣкои народни представители)

Председателствуващъ д-ръ Б. Вазовъ: Стига, г. Савовъ! Има думата народниятъ представитель г. Христо Силяновъ.

Х. Силяновъ (д. ст.): Г. г. народни представители! Касае се за пенсията на госпожата на единъ голѣмъ български държавникъ — Александъръ Радевъ, който ни е завешалъ нѣщо твърде рѣдко въ нашия политически животъ: единъ свѣтълъ умъ, единъ твърдъ и доблестенъ характеръ. Името му е известно на всички ви. Помня, какъ преди 20 години органитъ на лѣвницата, социалистическиятъ органи и „Демократически прегледъ“ обсипаха съ похвали неговата борба противъ личния режимъ. Считаю за излишно да споменавамъ отдѣлнитъ случаи, отдѣлнитъ конфликти, които той е ималъ съ тогавашния царъ, защото предполагамъ, че сж прѣсни въ паметьта на всички ви. Неговата съпруга отъ скромностъ е поискала само 500 л. Азъ моля г. г. народнитъ представители, да се съгласятъ да бжде увеличена пенсията ѝ на 1.000 л. Г-да! Когато имате такива скандални факти, че на госпожата на Александъръ Димитровъ се отнуша народна пенсия 36.000 л., а на други още повече, струва ми се, че името на покойния Александъръ Радевъ заслужава да бжде зачетено отъ наша страна, като бжде увеличена пенсията на г-жа Радева отъ 300 на 1.000 л. Това ще бжде отъ наша страна единъ жестъ на уважение къмъ неговата свѣтла паметь.

Председателствуващъ д-ръ Б. Вазовъ: Има думата народниятъ представитель г. Петко Стояновъ.

П. Стояновъ (д. ст.): Напълно поддържамъ предложението на г. Силяновъ, но моля правителството да вземе актъ отъ това и да подложи всички народни пенсии на една ревизия. Бившиятъ режимъ завеща въ това отношение твърде голѣми несправедливости, които трѣбва да бждатъ поправени.

Председателствуващъ д-ръ Б. Вазовъ: Има думата народния представитель г. Тодоръ Кожухаровъ.

Т. Кожухаровъ (д. ст.): Г. г. народни представители! Заслужитъ на г. Радевъ сж известни на цѣлия български народъ, обаче, доколкото сведенията ми се простиратъ, семейството на този български държавникъ не е въ такава мизерия, каквато се предполага, толкова повече, че тѣ сж сродени съ една отъ най-богатитъ фамилии въ България, семейството на Иванъ Евстратиевъ Гешовъ.

П. Стояновъ (д. ст.): Гешови не имъ даватъ да живѣятъ.

Т. Кожухаровъ (д. ст.): Ето защо, следвайки примѣра и завешитъ на покойния Радевъ, който бѣше извънредно щедливъ къмъ всѣа държавна стотинка, азъ моля това предложение да не се приема.

Председателствуващъ д-ръ Б. Вазовъ: Има думата народниятъ представитель г. Сребренъ п. Петровъ.

С. п. Петровъ (д. ст.): Мотивитъ на преждеговорившия сж съвсемъ несъстоятелни, защото ако семейството на единъ такъвъ български държавникъ е въ мизерия, подигравка ще бжде да му дадемъ 1.000 л. Срамъ е за Народното събрание да гласува само 500 л. на семейството на единъ починалъ бележитъ общественикъ и политически мъжъ. Тукъ е въпросъ за честъ и внимание къмъ паметьта му, а не за издрѣжка на семейството, както искаше да мотивира преждеговорившиятъ 1.000 л. не стигатъ за хлѣбъ и солъ, ако семейството е въ мизерия.

Обаждатъ се: Да се гласува.

Председателствуващъ д-ръ Б. Вазовъ: Има предложение отъ народния представитель г. Силяновъ да се направи една поправка въ решението на комисията, а именно: вмѣсто на „6.000 л. годишно“ да се каже „на 12.000 л. годишно“.

Н. Пждаревъ (д. ст.): Инвалидитъ висятъ на вратата на Народното събрание безъ очи, безъ крака. Това трѣбва да го помнимъ, г-да, когато говоримъ за минали заслуги. Българскиятъ народъ има само заслужили хора и покойниятъ Александъръ Радевъ е заслужилъ българинъ. Но

ако неговата съпруга казва: „Азъ искамъ 500 л.“, ние не можемъ за смѣтка на тѣзи, на които не можемъ да помогнемъ, да бждемъ щедри.

Председателствуващъ д-ръ Б. Вазовъ: Г. докладчикъ! Колко иска тя?

Докладчикъ Х. Манафовъ (д. ст.): 500 л.

Председателствуващъ д-ръ Б. Вазовъ: Г. Силяновъ! Да положе ли на гласуване Вашето предложение?

Х. Силяновъ (д. ст.): Разбира се. Нека се разбере, че Народното събрание не желае да увеличи пенсията на госпожата на покойния Александъръ Радевъ отъ 500 л. на 1.000 л. Ще вземемъ актъ отъ това и нищо повече.

Д. Бошняковъ (д. ст.): Щомъ е искала 500 л., тя е въ лошо положение.

Председателствуващъ д-ръ Б. Вазовъ: Въ решението на Народното събрание нѣма да има оскръбление за никого.

И. Горановъ (д. ст.): Да се гласува.

Председателствуващъ д-ръ Б. Вазовъ: Г-да! Ония отъ васъ, които сж съгласни сумата въ предложението на комисията отъ 6.000 л да се увеличи на 12.000 л. годишно, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема. Които приематъ предложението на комисията съ тая поправка, моля, да вдигнатъ рѣка. Меншинство, Събранието не приема.

Обаждатъ се: Какъ не се приема!

Председателствуващъ д-ръ Б. Вазовъ: Моля ви се. Когато гласуваме, бждете по-сериозни. Ще гласуваме пакъ. Които сж съгласни да се увеличи народната пенсия на Олга Александъръ Радева и малолѣтната ѝ дъщеря Гада Александъръ Радева отъ гр. София, отъ 1.800 л. на 12.000 л. годишно, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва № 335 отъ сжщия списъкъ II.

Докладчикъ Х. Манафовъ (д. ст.): Подадено е заявление отъ г. Христо Г. Миневъ, въ което излага, че на 29 януарий 1923 г., когато случайно къмъ 7 ч. вечерята е отишълъ въ кафене „Ренесансъ“, станала тѣкава престрелка между лица, които сж били вънъ отъ това кафене, и други, които сж били вътрѣ въ кафенето, които били на съвършено друга маса и непознати нему, и че той билъ нараненъ на нѣколко мѣста въ тѣлото, вследствие на което се явила инфекция въ единия му кракъ. Въ последствие кракътъ му е билъ отрѣзанъ 15 см. надъ колѣното.

Този нещастникъ, инвалидъ съ единъ кракъ, който е приложилъ своята фотография къмъ преписката, моли Народното събрание да му отпусне една парична помощъ, за да може да си направи изкуственъ кракъ, тѣй като иначе трѣбва да ходи съ патерици.

Комисията, като взема въ съображение всичкитъ документи, които е представилъ за това, че не притежава никакви имоти, за това, че има семейство съ две малолѣтни деца, за това, че има дипломъ за орденъ за храбростъ, реши да му се отпусне една помощъ въ размѣръ на 6.000 л. за да може да си направи единъ изкуственъ кракъ.

Председателствуващъ д-ръ Б. Вазовъ: Има думата народниятъ представитель г. Асенъ Господиновъ.

А. Господиновъ (с. д.): Г. г. народни представители! Съ почуда трѣбва да се констатира отъ доклада, който се прави, че и днесъ, 1924 г., шестъ години следъ сгършването на войната, . . .

Н. Пждаревъ (д. ст.): Той не е инвалидъ отъ войната.

А. Господиновъ (с. д.): А отъ що е останалъ инвалидъ?

Н. Пждаревъ (д. ст.): Вследствие на една престрелка.

А. Господиновъ (с. д.): Не можахъ да чуя.

Председателствуващъ д-ръ Б. Вазовъ: Г. докладчикътъ докладва много добре.

А. Господиновъ (с. д.): Не можахъ да чуя. Щомъ е така, нѣма какво да говоря.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Ще гласуваме. Които отъ васъ приематъ предложението на комисията, да се отпусне на г. Христо Г. Миневъ отъ гр. София, еднократна държавна помощъ въ размѣръ на 6.000 л., моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сжщия списъкъ II пореденъ № 343.

Докладчикъ Х. Манафовъ (д. сг.): Военно-инвалидътъ Владимиръ Андреевъ отъ с. Горна-баня, излага въ молбата си до Народното събрание, че си е направилъ една къщурка; че отъ развалената баня въ с. Горна-баня имало останали врати и прозорци, които могли да му послужатъ за неговата къщурка, а не могатъ да послужатъ за нуждитъ на повата баня, която се строи въ Горна-баня, и че тѣзи материали гниятъ и ще бждатъ повредени. Моли Народното събрание да му бждатъ дадени нему, за да ги приспособи за своята къщурка. Понеже е военно-инвалидъ и беденъ човѣкъ — представлява удостовѣрение за това — моли да му се дадатъ безплатно.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ. Ще гласуваме. Които сж съгласни съ предложението на комисията, да се отпуснатъ даромъ на Владимиръ Андреевъ, инвалидъ, отъ с. Горна-баня, Софийска околия, изваденитъ отъ старото здание на държавната минерална баня въ сжщото село и негодни за употребление шестъ прозорци съ кацитъ и трансперантитъ и три врати, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Пристапваме къмъ втората точка отъ дневния редъ — одобрение предложението за безплатно отпусане отъ държавната трудова тухларна фабрика София и отъ окръжното трудово бюро Шуменъ тухли за слѣпи инвалиди офицери и на окръжната постоянна комисия въ гр. Шуменъ.

Моля г. секретаря да прочете предложението.

Секретаръ Н. Савовъ (д. сг.): (Чете)

„МОТИВИ

къмъ предложението за безплатно отпусане отъ държавната трудова тухларна фабрика София и отъ окръжното трудово бюро Шуменъ тухли за слѣпи инвалиди офицери и на окръжната постоянна комисия въ гр. Шуменъ.

Г. г. народни представители! Съ протоколъ № 52 отъ 28 февруарий п. г., Софийската градска околийска комисия за инвалиди, вдовици, опълченци и пр., като разгледа заявленията и документитъ, проверила даденитъ имъ за застрояване мѣста и следъ като събрала данни отъ лично явилитъ се просители и проверила изчисленията на архивта при Софийското градско общинско управление, решила да се отпуснатъ тухли на следнитъ слѣпи инвалиди офицери:

- 1) На Атанасъ Захариевъ 20.000 броя да си построи едноетажна къща за подслонъ на семейството му;
- 2) на Никола Поповъ сжщото число тухли, за сжщата цель, и
- 3) на Траянъ Траяновъ, който ималъ построена къща отъ една стая и за да дострой за семейството си, му сж потребни 8.000 броя.

Намирамъ, че въпроснитъ инвалиди заслужаватъ тоя даръ отъ държавата и въ съгласие съ министерското постановление № XIX, да имъ се отпуснатъ исканитъ тухли. Фондътъ за сирацитъ отъ войната, съ заявление № 2437 отъ 9 априлъ т. г., моли да бждатъ отпуснати на окръжната постоянна комисия въ Шуменъ 120.000 броя тухли, за изграждане окръжно сиропиталище за сирацитъ отъ войнитъ.

Намирамъ, че цельта, за която ще бждатъ употребени тухлитъ, е високоблагородна, да се даде приютъ на нещастнитъ сираци отъ войнитъ и въ съгласие съ министерското постановление № XVII, да се разреши отпусането на въпроснитъ тухли.

Моля, г. г. народни представители, да гласувате и приемете предложеното тукъ проекторешение за безплатно отпусане отъ държавната трудова тухларна фабрика София и отъ окръжното трудово бюро Шуменъ тухли за слѣпи инвалиди офицери и на окръжната постоянна комисия въ гр. Шуменъ.

Министъръ на общественитъ сгради, пѣтищата и благоустройството: **Я. Стоенчевъ.**

„ПРОЕКТОРЕШЕНИЕ

за безплатно отпусане отъ държавната трудова тухларна фабрика София и отъ окръжното трудово бюро Шуменъ тухли за слѣпи инвалидни офицери и на окръжната постоянна комисия отъ гр. Шуменъ.

Отпуснатъ се за построяване и дострояване на жилищни сгради:

а) на следнитъ слѣпи инвалиди офицери безплатно тухли отъ Държавната трудова тухларна фабрика въ София: на Атанасъ Захариевъ 20.000 броя, на Никола Поповъ 20.000 броя и на Траянъ Траяновъ 8.000 броя;

б) на окръжната Шуменска постоянна комисия, за постройка окръжно сиропиталище даромъ 120.000 броя тухли отъ Шуменското окръжно трудово бюро“.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Г-да! Никой не иска думата. Ще го поставя на гласуване. Които отъ васъ приематъ това предложение за безплатно отпусане отъ държавната трудова тухларна фабрика София и отъ окръжното трудово бюро Шуменъ тухли за слѣпи инвалиди офицери и на окръжната постоянна комисия въ гр. Шуменъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Пристапваме къмъ третата точка отъ дневния редъ — първо четене законопроекта за разрешаване на Шуменската, Поповската и Търновската градски общини да сключатъ заеми.

Моля г. секретаря да прочете законопроекта.

Секретаръ Н. Савовъ (д. сг.): (Прочита издѣло законопроекта, заедно съ мотивитъ къмъ него — вж. приложение № 68, Т. I).

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Понеже никой не иска думата, ще гласуваме. Които отъ васъ приематъ на първо четене законопроекта за разрешаване на Шуменската, Поповската и Търновската градски общини да сключатъ заеми, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

С. Костурковъ (д. сг.): Да се приеме и на второ четене.

Д-ръ Н. Сакаровъ (к) и **К. Николовъ** (д. сг.): Да му се даде спешностъ.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Има предложение да се пристапи къмъ второ четене на законопроекта, безъ да се изпраща въ комисията. Които отъ васъ приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Моля г. секретаря да прочетете законопроекта.

Секретаръ Н. Савовъ (д. сг.): (Чете)

„ЗАКОНЪ“

За разрешаване на Шуменската, Поповската и Търновската градски общини да сключатъ заеми.“

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Ония отъ васъ, които приематъ заглавието на законопроекта тѣй, както се прочете, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Секретаръ Н. Савовъ (д. сг.): (Чете чл. 1 — вж. приложение № 68, Т. I)

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Ще гласуваме. Които приематъ чл. 1 отъ законопроекта, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Секретаръ Н. Савовъ (д. сг.): (Чете чл. 2 — вж. приложение № 68, Т. I)

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Ще гласуваме. Които приематъ чл. 2 отъ законопроекта, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Секретаръ Н. Савовъ (д. сг.): (Чете чл. 3 — вж. приложение № 68, Т. I)

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Ще гласуваме. Които приематъ чл. 3 отъ законопроекта, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Секретарь Н. Савовъ (д. ср): (Чете чл. 4 — вж. приложение № 68, Т. I)

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Ще гласуваме. Които приемат чл 4 отъ законопроекта, моля, да вдигнат ръка. Болшинство, Събранието приема.

Пристапваме къмъ бюджетопроекта на Министерството на търговията, промишлеността и труда — продължение разискванията.

Има думата докладчикът г. Пъевъ.

Докладчикъ Г. Т. Пъевъ (д. ср): Г. г. народни представители! Въ сношното заседание приехме бюджетопоекта на Министерството на търговията, промишлеността и еръта и труда безъ обяснителната таблица.

Съгласно решението на Народното събрание, трѣбва да се предложи новъ текстъ на § 126. Стариятъ текстъ на този § 126 се заличава и сумата отъ 15.000.000 л. се разпредѣля така: (Чете) §126. За довършване на започнатитѣ постройки на банитѣ: „Овча-купель“ (за довършване сградата 4.400.000 л. и за инсталация 2.070.000 л.); Горна-бъля (за сгради 3.258.000 л. и за кабинни 450.000 л.); Вършецъ (за сградитѣ и мостъ на рѣката 4.200.000 л.); Банки (за сградата и подпорна стена 206.000 л.), за ремонтъ на старитѣ бански сгради и за поддържане на парковетѣ 200.000 л., за възнаграждение, надници на трима архитекти до довършване на постройките 216.000 л. — всичко 15.000.000 л.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които приематъ текста на § 126 тѣй, както се прочете отъ докладчика, моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранието приема.

Министъръ Ц. Бобошевски: Къмъ общата сума трѣбва да се добавятъ 70.000 л. за стипендиянтитѣ и 6.000 л. за едиятъ фелдшеръ.

Докладчикъ Г. Т. Пъевъ (д. ср): Общиятъ кредитъ по Министерството на търговията, промишлеността и труда става 481.388.651 л.

Въ обяснителната таблица за разходитѣ на личния съставъ по Министерството на търговията, промишлеността и труда за 1924/1925 финансова година станаха нѣкои измѣнения, които трѣбва да съобщя.

На стр. 19 при печатането на параграфа е нанесена погрѣшно сумата за заплатата на юриконсулта, която става сега 42.000 л.; на дѣловодителя — 11.160 л.; на библиотекаря — 13.800 л.; на домакинъ-касиера — 12.600 л.; прислужникътъ минава въ VI категория.

П. Аленовъ (с. д): Кой е направилъ тия измѣнения?

Докладчикъ Г. Т. Пъевъ (д. ср): Бюджетарната комисия.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Той съобщава това само за сведение на Събранието.

Докладчикъ Г. Т. Пъевъ (д. ср): Общата сума за заплатитѣ на личния съставъ на централното управление стана отъ 336.960 л. на 335.760 л. Въ отдѣлението за търговия и индустрия инспекторатътъ се заличава и минава въ отдѣлението търговия и индустрия съ същитѣ кредити. Бюро за занаяти: 1 началникъ на бюро II категория, пореденъ §159 — годишна допълнителна заплата за длъжността 1.800 л.; всичко 19.320 л. годишно.

Отдѣление за търговското и промишленото образование: предвижда се единъ помощникъ-началникъ отдѣление II категория, пореденъ № 101, годишна допълнителна заплата за длъжността 1.200 л. — всичко 16.080 л.

На стр. 20, отдѣление за минитѣ, карьеритѣ, минералнитѣ води и геологическа снимка: единъ чертожникъ; прибави се и дѣловодителъ, пазителъ на плановѣтѣ, IV категория, пореденъ № 70, допълнителна годишна заплата за длъжността 600 л. — всичко 11.600 л.

Въ секцията по минитѣ и карьеритѣ се добави: единъ инженеръ-инспекторъ, II категория, пореденъ № 204, годишна допълнителна заплата за длъжността 4.200 л. — всичко 21.720 л.; 2 минни кондуктори, IV категория, пореденъ № 165, годишна допълнителна заплата за длъжността 900 л. — всичко 29.400 л.; 1 дѣловодителъ-чертожникъ, IV категория, пореденъ № 70, годишна допълнителна заплата за длъжността 600 л. — всичко 11.600 л.; 1 прислужникъ, VI категория, пореденъ № 1, годишна допълнителна заплата за длъжността нѣма — всичко 9.840 л., или всичко 72.120 л.

На стр. 21 въ отдѣлението за търговия и промишленостъ числото на провѣрителитѣ се увеличава отъ 40 на 42 души.

Въ глава III — „Държавни професионални и сръдни специални занаятчийски индустриални училища“ — 4 писари ставатъ 2 писари, а прислужникитѣ отъ 6 се увеличаватъ на 8 и съответно на това се увеличаватъ и кредититѣ.

На стр. 25 къмъ професионалнитѣ училища се прибавя пореденъ № 28 „професионално — коларо — дърводѣлско училище гр. Враца; 1 директоръ учителъ специалистъ, III категория, пореденъ № 26, годишна допълнителна заплата за длъжността 600 л., всичко 12.400 л.; 1 учителъ-специалистъ, III — 26, всичко 11.640 л. или всичко 23.880 л.

Пореденъ № 29: професионално сарачко училище гр. Берковица: 1 директоръ учителъ-специалистъ, III — 26/10, годишна допълнителна заплата за длъжността 600 л., всичко 12.240 л.; 1 учителъ-специалистъ, III — 26/10, годишна допълнителна заплата за длъжността 600 л., всичко 12.240 л.; 1 учителъ-специалистъ III — 26, всичко 11.640 л. или всичко 23.880 л.

Пореденъ № 30: професионално кожарско табакко сарачко училище гр. Ловечъ: 1 директоръ учителъ-специалистъ, III — 26/10, годишна допълнителна заплата за длъжността 600 л., всичко 12.240 л.; 2 учители-специалисти, III — 26, всичко 23.250 л.; 1 прислужникъ, VI — 1, всичко 8.280 л. или всичко 43.880 л.

Пореденъ № 31: професионално каменарско зидарско сградостроителско училище с. Ярловци, Трънско: 1 директоръ учителъ-специалистъ, III — 26/10, годишна допълнителна заплата за длъжността 600 л., всичко 12.240 л.; 1 учителъ-специалистъ, III — 26, всичко 11.640 л. или всичко 23.880 л.

Пореденъ № 32: професионално дърводѣлско училище гара Синделъ: 1 директоръ учителъ-специалистъ, III — 26/10, годишна допълнителна заплата за длъжността 600 л., всичко 12.240 л.; 1 учителъ-специалистъ, III — 26, всичко 11.640 л. или всичко 23.880 л.

На същата стр. 25 общата сума „за допълнителенъ персоналъ и за откриване и обзавеждане на нови професионални и сръдни специални занаятчийски индустриални училища“ и пр. — отъ 2.000.000 л. се увеличава на 4.000.000 л.

На стр. 26 въ: „2. Професионално и сръдно специално търговско училище въ Бургазъ се заличава „1 писаръ“.

На стр. 27, въ забележката следъ глава IV накрая, следъ думитѣ „ония професионални“ се прибавятъ думитѣ „занаятчийски и търговски“.

На стр. 29, следъ „гр. Мъстанли“, създава се инспекторатъ въ Пашмакли и се предвижда:

„Гр. Пашмакли.			
1 инспекторъ	II—14	900	13.200
1 секретаръ-касиеръ (той и архиваръ-регистраторъ)	IV—102	480	10.560
1 писаръ	V—1	—	10.200
1 прислужникъ	VI—1	—	7.680

На същата страница въ „Инспекторетва по парни котли и резервоари“ 15 помощници-инспектори по контрола на парнитѣ котли и резервоаритѣ ставатъ „16 инспектори-техници по контрола на парнитѣ котли и резервоаритѣ“, като се поставятъ въ съответната по шата категория и заплата.

На стр. 30 въ „Мина „Перникъ“, Централно управление, § 65 става § 60, предъ „директоръ“ думата „главенъ“ се заличава и се прибавятъ думитѣ „нему представителни 12.000 л. годишно, по 1.000 л. месечно“.

На същата страница въ „А) Общъ мино-технически персоналъ“, следъ „9 надзиратели на повърхността“, се прибавятъ думитѣ „милни надзиратели“, и се заличаватъ „1 плосеръ, 2 ковачи, 2 дърводѣлци“.

На стр. 31, въ „А) Общъ мино-технически персоналъ“, се заличаватъ „2 ковачи“.

На същата страница, въ „3. Рудника „Христо Ботевъ“ А) Общъ мино-технически персоналъ“, се заличава „1 ковачъ, 1 дърводѣлецъ“.

На стр. 33 въ „в) плосери. 8 плосери ставатъ „9 плосери“. Въ „е) Ковачница“ 4 ковачи ставатъ „9 ковачи“, и се прибавятъ „3 дърводѣлци“, по категория и заплата споредъ обяснителната таблица.

На стр. 35, въ „А) Архитектурна служба“, се заличава „1 архитектъ по ремонтитѣ“. Въ „Б. Служба по благоустройството“, следъ „1 кондукторъ“, се прибавятъ думитѣ „по мостове и шосета“. Въ „9. Техничко-стопанска служба“ „1 инженеръ по минитѣ“ става „1 главенъ дома-“

книг " П — 159, 1.800 — 21.720". Въ „Б) Главенъ магазинъ“ „10 отчетници на складове“ ставатъ „9 отчетници на складове“ и се прибавя „единъ протехникъ, IV — 120, 12.120“. Отдѣлътъ „В. Домакинство“ се заличава и минава въ домакинското отдѣление.

На сжщата страница „Г) Статистическо бюро“ става „Г) Бюро за пресмѣтане“.

На стр. 36, въ „III. Административенъ отдѣлъ. 1) Канцелария“, следъ „1 библиотекаръ“ се прибавятъ думитѣ „той и заведующъ театъра“ и се предвиждатъ:

1 капелмайсторъ	III— 24	600	13.800
4 музиканти	V— 25	360	40.320
4 музиканти	VI— 16	360	34.560

2. Домакинство.

1 домакинъ	IV—188	1.200	12.340
1 помощникъ-домакинъ	V— 12	—	10.200
2 книговодители	V— 15	—	20.160
1 книговодителъ по квартиритѣ	V— 15	—	10.200
3 надзиратели по квартиритѣ	V— 16	240	30.000
1 прислужникъ	VI— 1	—	9.840

Това се прехвърля, както казахъ по-горе, отъ стр. 35. На сжщата страница въ „3. Прехрана. А) Канцелария“, се предвижда „1 помощникъ-началникъ прехраната IV—18 — 12.240“.

На сжщата страница „3. Санитарна служба“ става „4. Санитарна служба“, и следъ „1 домакинъ на болница“ се заличаватъ думитѣ „(медицински фелдшеръ)“, и „1 перачка“ става „2 перачки“.

На стр. 37 въ „Б. Амбулатория „Христо Ботевъ“ — „1 прислужникъ“ става „2 прислужници“.

На сжщата страница въ „Г. Дезинфекционна станция — „2 дезинфектори“ става „1 дезинфекторъ“.

На сжщата страница „4. Ветеринарна служба“, става „5. Ветеринарна служба“ и въ „Б. Конюшна“ се заличава „1 надзирателъ по карупитѣ“.

На сжщата страница „5. Минна стража“ става „6. Минна стража“, и „90 пазачи“ става „120 пазачи“.

На стр. 38 „IV. Счетоводенъ отдѣлъ“ става „IV. Бюджетоконтролно отдѣление. Общо счетоводство“ и „началникъ отдѣлъ“ става „началникъ отдѣление“.

На стр. 39 въ „Мина Бобовъ-долъ“, следъ думата „1 директоръ“ се заличаватъ думитѣ „инженеръ по минитѣ“. „4 нумератори при рудника“ ставатъ „2 нумератора при рудника“ и се заличаватъ „1 кондукторъ-плано-снимачъ, 1 кондукторъ-електротехникъ; 2 телефонисти“ става „1 телефонистъ“, „1 машинистъ“ става „1 машинистъ-електромониторъ“, „1 помощникъ-машинистъ“ се заличава, „4 дърводелци-вагонджии“ става „2 дърводелци-вагонджии“, „1 надзирателъ-налбантинъ въ конюшната“ се заличава. Въ „2. Счетоводство“, „3 смѣтководители“ ставатъ „2 смѣтководители“, „3 кантарджии“ ставатъ „2 кантарджии“.

На стр. 40 въ „3. Магазинъ“, „2 помощникъ-магасинери при рудницитѣ“ става „1 помощникъ при Главенъ магазинъ“, „4 общи пазачи“ ставатъ „3 общи пазачи“. Въ „Санитарна служба“ „1 болногледачка-прислужница“ се заличава. Въ „Общи служби“: „1 архиваръ“ става „1 архиваръ-регистраторъ“, „1 регистраторъ“ се заличава, „2 писари“ става „1 писаръ“, „2 прислужници“ става „1 прислужникъ“, „2 полицейски стражари“ става „1 полицейски стражаръ“.

На стр. 42 въ „Минерални води и бани“ на управителя-магасинеръ се предвиждатъ пжтни и дневни безотчетни по 100 л. месечно, вмѣсто по 50 л. месечно. На домакинъ-касиера въ Вършецъ се предвиждатъ „пжтни и дневни безотчетни по 100 л. месечно“ вмѣсто по 75 л. „1 градинарь“ става „1 градинарь, уредникъ на парка“. На домакинъ-касиера при минералната баня и курортъ при с. Банки се предвиждатъ пжтни и дневни безотчетни по 200 л. месечно, вмѣсто по 50 л. „2 провѣрители и събирачи на билети при входа“ става „2 провѣрители и събирачи на билети при входа, отъ които единъ за 6 месеца“. Вмѣсто „1 писаръ-билетопродавачъ“, ставатъ двама. „1 градинарь“ става „1 градинарь, уредникъ на парка“. На „домакинъ-касиера при минералната баня „Овчатакуцель“ се предвиждатъ безотчетни по 50 л. месечно, за 6 месеца, вмѣсто по 30 л. Предвижда се и 1 фелдшеръ по медицината, за 6 месеца.

Къмъ минералнитѣ бани въ Вършецъ, Банки и Хисаря се предвижда възнаграждение и за трима лѣкари за четри месеца по 3.000 л. месечно одному — 36.000 л.

Заличва се текстътъ на стр. 42 относително личния съставъ на Държавната печатница, на работницитѣ, включително и стр. 43, и се поставя ново разпредѣление на техническия персоналъ. (Чете)

„Държавна печатница.

§ 127. Личенъ съставъ.

1 директоръ	I—27	4.800	22.400
-----------------------	------	-------	--------

I. Канцелария.

1 секретаръ	{ II— 26 IV—167	600	14.400
1 архиваръ	V— 50	720	10.910
2 регистратори	V— 4	—	20.400
4 машинистци	V— 1	—	46.400
1 кореспондентъ	IV— 30	—	12.000
2 телефонисти	V— 51	—	18.240
2 портieri	VI— 1	—	18.720
6 пазачи	VI— 30	—	47.760
6 разносвачи-прислужници	VI— 1	—	58.320

б) Бюро за поръчки.

1 заведующъ поръчкитѣ	IV—191	1.200	15.060
3 оценители	IV— 76	900	41.840
2 коректори	IV— 76	900	27.240
2 ревизори съ надници	IV— 76	900	27.240
			380.430

II. Технически отдѣлъ.

1 главенъ факторъ (технич. инсп.)	II—184	3.600	17.400
---	--------	-------	--------

а) Словослагателско отдѣление.

1 факторъ	IV—190	1.200	12.110
5 ръководители съ надници	—	—	—
30 първокл. работници съ надници	—	—	—
3 майстори съ надници	—	—	—
40 второкл. работници съ надници	—	—	—
50 третокл. работници съ надници	—	—	—
30 четвъртокл. работн. съ надници	—	—	—
10 петокл. работници съ надници	—	—	—

б) Машинно отдѣление.

1 факторъ	IV—190	1.200	12.110
3 ръководители съ надници	—	—	—
3 майстори съ надници	—	—	—
10 първокл. работници съ надници	—	—	—
6 второкл. работници съ надници	—	—	—
10 третокл. работници съ надници	—	—	—
6 четвъртокл. работн. съ надници	—	—	—
6 петокл. работници съ надници	—	—	—
10 подавачи I катег. съ надници	—	—	—
20 подавачи II катег. съ надници	—	—	—
10 подавачи III катег. съ надници	—	—	—
30 приемачки	—	—	—

в) Книговѣзко отдѣление.

1 факторъ	IV—190	1.200	12.110
2 ръководители съ надници	—	—	—
2 майстори съ надници	—	—	—
8 първокл. работници съ надници	—	—	—
10 второкл. работници съ надници	—	—	—
10 третокл. работници съ надници	—	—	—
8 четвъртокл. раб. съ надници	—	—	—
8 петокл. работници съ надници	—	—	—
10 работнички I катег. съ надници	—	—	—
20 работнички II кат. съ надници	—	—	—
20 работнички III кат. съ надници	—	—	—

Спомагателна служба.

1 факторъ	IV—190	1.200	12.110
3 ръководители съ надници	—	—	—
3 майстори съ надници	—	—	—
8 първокл. работници съ надници	—	—	—
6 второкл. работници съ надници	—	—	—
4 третокл. работници съ надници	—	—	—
4 четвъртокл. работн. съ надници	—	—	—
2 петокл. работници съ надници	—	—	—

III. Счетоводство.

1 счетоводител	II—190	3.000	18.960
1 контролоръ-счетоводител	II—167	2.400	15.400
	IV—209		
14 книжководители	IV—31	—	185.080
1 магазинеръ	IV—98	600	12.720
1 експедиторъ	IV—98	600	13.800
1 касиеръ	IV—94	600	13.800
			209.760

IV. Доманинство.

1 инженеръ-механикъ	II—73	2.400	17.280
4 ръководители съ надници	—	—	—
3 майстори	—	—	—
6 първокл. работници съ надници	—	—	—
15 третокл. работници съ надници	—	—	—
10 четвъртокл. работн. съ надници	—	—	—
4 петокл. работници съ надници	—	—	—
60 общи работници съ надници	—	—	—

V. Държавен вестникъ и книгоиздателство.

1 администраторъ	IV—80	900	13.620
1 архиваръ	V—50	720	10.920
1 регистраторъ	V—4	—	10.200
4 книжководители	V—15	—	36.480
4 коректори	IV—76	600	55.440
6 разносвачи	VI—1	—	77.760
			204.420
48 ученици съ надници			—
— за повишение презъ годината			100.000
			977.730

Надници на техническия персоналъ, ученици и общи работници отъ всички служби споредъ щата, по който за тѣхъ не се предвиждатъ заплати, а надници

8.640.000

На временни работници-надничари безъ право на добавъчно възнаграждение и за възнаграждение на работниците за извънредна работа

900.000

Добавъчно възнаграждение и 50%

7.453.000

Всичко по § 127 17.970.730

§ 128. За премии отъ 300 до 1.500 л. одному месечно на щатния технически персоналъ, чиито заплати сж опредѣлени по таблицитѣ на държавнитѣ служители, разпредѣлени пропорционално на заплатата и по правилникъ, одобренъ отъ министра на търговията

200.000

А всичко за личенъ съставъ на Държ. печатница

18.170.730

Въ отдѣла за Дирекцията на статистиката, на стр. 44, се увеличаватъ началницитѣ на бюра отъ четири на петъ и статистицитѣ-редактори отъ шестъ на осемъ души.

Тѣзи сж поправкитѣ въ объяснителната таблица.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Г. Пуневъ има да докладва едно заявление, г-да, което е необходимо сега да се докладва.

Има думата докладчикътъ г. Пуневъ.

Докладчикъ Х. Пуневъ (с. д): Списъкъ II, № 486. — Г. г. народни представители! Комисията се занима съ просбата на софийския жител Александъръ Вълчевъ, чиновникъ, живущъ къмъ Софийската захарна фабрика. Г. Вълчевъ съ своята тѣжба съобщава, че на 17 февруарий 1923 г. къмъ 19 ч. вечерята, при опитъ за обиръ отъ разбойници на магазина на Конфорти на ул. „Царь-Самуилъ“, тукъ, въ София, полицейскитѣ власти не сж успѣли да заловятъ апашитѣ и неговиятъ синъ, ученикъ отъ Държавното техническо училище, на 19-годишна възраст, се е явилъ доброволно въ услуга на полицейската власть и е билъ пронизанъ отъ куршумитѣ на бѣгащитѣ апаша.

Комисията, за да поощри себеприцанието на тоя младежъ, който е оставилъ баща, майка и многочленно семейство безъ никакво имотно състояние, реши да се даде еднократна помощъ отъ 50.000 л. на нещастното семейство и моли Народното събрание да реши да се отпусне тази сума.

А. Сталийски (д. сг): Какво занятие има бащата, г. Пуневъ?

Докладчикъ Х. Пуневъ (с. д): Бащата е чиновникъ при захарната фабрика, възрастень човѣкъ.

П. Стояновъ (д. сг): Сега не е вече чиновникъ, уволненъ е, безъ работа е.

Докладчикъ Х. Пуневъ (с. д): Да, безъ работа е.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които сж съгласни съ решението на комисията да се отпусне на г. Александъръ Вълчевъ отъ гр. София, еднократна държавна помощъ въ размѣръ отъ 50.000 л., моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ Х. Пуневъ (с. д): Списъкъ II, № 485. — Г. г. народни представители! Нерадостна е съдбата на българския писателъ. Тукъ отъ тая трибуна не еднѣжъ е казано, че българскитѣ писатели живѣе въ голѣма мизерия. Той не само презъ живота си, презъ своитѣ дни, но и следъ смъртта си остава челядъта си въ голѣма нѣмотия. Единъ отъ тия писатели е добриятъ българинъ, покойниятъ Михалаки Георгиевъ. Неговата госпожа съ молба още отъ преди две години моли Народното събрание да увеличи нейната народна пенсия. За голѣмъ срамъ на България досега тя е получавала едва 252 л.!

Д-ръ Н. Санаровъ (к): Месечно ли?

Докладчикъ Х. Пуневъ (д. сг): Месечно. — Комисията реши тая пенсия да се увеличи на 500 л. Пакъ е малко. Моето лично мнение е, че тя трѣбва да бѣде месечно 1.000 л.

И. Тодоровъ (д. сг): Нѣма ли кой да се грижи за нея? Нѣма ли синъ? Имотъ нѣма ли?

Докладчикъ Х. Пуневъ (д. сг): Не зная, не се вижда отъ документитѣ.

В. Молловъ (д. сг): Има двама синове.

И. Тодоровъ (д. сг): Така кжде ще му излѣзе края?

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Колко предлага комисията?

Докладчикъ Х. Пуневъ (д. сг): 500 л.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Тя колко иска?

Докладчикъ Х. Пуневъ (д. сг): Тя съобщава, че получава 252 л. и иска само увеличение.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Има думата народниятъ представителъ г. Алековъ.

П. Алековъ (с. д): Г-да! Азъ нѣмамъ нищо противъ да одобримъ решението на пропетарната комисия, но вземамъ поводъ отъ случая да напомня, че, както по инициатива на правителството, така и по частна инициатива на моя другаръ Димо Казасовъ и на мене, се внесе предложение да се иска увеличение на народната пенсия на стария нашъ книжовникъ, философъ, писателъ Стоянъ Михайловски. Азъ моля председателството да се съгласи да не се отлага този въпросъ. Ние се притичае на помощъ на заслужилитѣ наши писатели, когато тѣ умратъ, и тогава търсимъ да помагаме на тѣхнитѣ семейства, но докато сж живи, както е случаятъ съ Стоянъ Михайловски, дейността на който рисува една цѣла наша епоха, ние съ хладнокрѣвие гледаме, какъ изнемогватъ въ една невъобразима материална мизерия.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: (Звъни)

П. Алековъ (с. д): Вземамъ поводъ отъ случая, за да напомня на г. председателя, въ дневния редъ за понедѣлникъ да се впише за разглеждане моето законодателно предложение.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Има думата народниятъ представителъ г. Владимиръ Молловъ.

В. Молловъ (д. сг): Що кажа само две думи въ връзка съ въпроса, който повдигна г. Алековъ. Въпросътъ действително е сериозенъ и Народното събрание трѣбва да

се занимае съ него, но не въ смисълъ да се внесе едно законодателно предложение само за едно лице, а да се назначи една комисия отъ Народното събрание, която да се занимае въобще съ въпроса за народнитѣ пенсии.

П. Стояновъ (д. сг): Азъ направихъ такава предложение.

В. Молловъ (д. сг): Защото тѣ не сж равномѣрно определени — за едни лица има малки, а за други голѣми пенсии. Има една такава неразбория въ това отношение, че вѣрвамъ, какво и самото пенсионно ведомство не знае кому каква пенсия се плаща. Докато това не стане, добре е г. Алековъ да не настоява за г. Михайловски. Когато всичко това се уреди въ една форма, въ една смисълъ, тогава, надѣвамъ се, че ще направимъ всичко и даже нѣщо повече.

П. Алековъ (с. д): Не бихъ настоявалъ, г. Молловъ, ако съмъ сигуренъ, че докато туй стане, човѣкътъ нѣма да умре, защото такива инициативи много мѣчно се изпълняватъ.

К. Николовъ (д. сг): За него всички сме съгласни.

П. Алековъ (с. д): Човѣкътъ вече е на 70 години.

В. Молловъ (д. сг): Зная. Азъ за него съмъ се застъпвалъ повече отъ Васъ.

П. Алековъ (с. д): Не вѣрвамъ да се намѣри нито единъ народенъ представителъ, който да отрече, че трѣбва да увеличимъ пенсията на г. Стоянъ Михайловски.

В. Молловъ (д. сг): Не Ви трѣбва да го кажете; ние го казваме.

П. Алековъ (с. д): Затуй моля да се постави на дневенъ редъ моето предложение.

В. Молловъ (д. сг): Г. министъръ-председателътъ внесе специално предложение, което не мина въ комисията. Защо казвате така?

С. Костурковъ (д. сг): За Михайловски нѣмаше нито единъ гласъ противъ.

В. Молловъ (д. сг): Имаше.

К. Николовъ (д. сг): Защото съ името на г. Михайловски се сплетоха и други имена, като това на Кирилъ Христовъ.

С. Костурковъ (д. сг): Министъръ-председателътъ оттегли предложението си, защото комисията не се съгласи да се отпусне пенсия на другитѣ, а за г. Михайловски всички сж съгласни.

К. Николовъ (д. сг): Да, да! Нека се постави за понеделникъ на дневенъ редъ предложението за пенсията на г. Михайловски.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Има думата народниятъ представителъ г. Тодоръ Кожухаровъ.

Т. Кожухаровъ (д. сг): Г. г. народни представители! Азъ отдеде имахъ нетактичността, бихъ казалъ, да се обява противъ отнужането, собствено противъ удвояването народната пенсия на семейството на покойния Радевъ. Ако азъ извършихъ тая нетактичностъ, направихъ я не затуй, че не питая къмъ паметта на покойния Радевъ онова чувство на уважение, което питаятъ всички българи, които познаватъ дейността му, а защото мислѣхъ, че ние трѣбваше да направимъ единъ жестъ — не да удвояваме пенсията, която комисията е решила да отпусне, отъ 500 на 1.000 л. месечно, което нѣма никакво практическо значение за семейството на покойния Радевъ, но когато се касае за увеличеніе пенсията на великия български писателъ г. Стоянъ Михайловски, ние трѣбва да бъдемъ тукъ по-щедри и по-бързи.

Министъръ Я. Стоячевъ: Не е въпросътъ за него днесъ.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Това е единъ инцидентенъ въпросъ.

П. Алековъ (д. сг): Азъ вземахъ поводъ, за да мотивирамъ искането, което направихъ — въпросътъ за пенсията на г. Стоянъ Михайловски да се постави на дневенъ редъ.

Т. Кожухаровъ (д. сг): Поддържамъ предложението на г. Алекова, което съмъ подписалъ.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Да, но то не е сега на дневенъ редъ. Г-да! На дневенъ редъ е предложението на комисията да се увеличи пенсията на г-жа Магдалина Михалаки Георгиева отъ 250 л. на 500 л. месечно. Г. Пуневъ предлага пенсията да бжде 1.000 л. месечно.

Докладчикъ Х. Пуневъ (с. д): Да.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Понеже има предложение лично отъ г. Пуневъ, ще го гласувамъ.

Д. Бошняковъ (д. сг): 500 л. стига.

И. Тодоровъ (д. сг): Най-напредъ трѣбва да се гласува предложението на комисията.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които сж съгласни съ предложението на г. Пуневъ, што тази пенсия да се увеличи отъ 500 на 1.000 л., моля, да вдигнатъ ржка. Меншество, Събранието не приема.

Които приематъ решението на комисията да се увеличи на г-жа Магдалина Михалаки Георгиева отъ гр. София отпуснатата ѝ народна пенсия отъ 250 на 500 л. месечно, моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Г-да! Понеже виждамъ, че г. г. народнитѣ представители отсъствуватъ, принуденъ съмъ да пристѣпя къмъ опредѣляне на дневния редъ за понеделникъ.

П. Стояновъ (д. сг): И да си вѣрвимъ, нали?

П. Алековъ (с. д): Моля да гласувате моето предложение, да се постави като първа точка отъ дневния редъ за идущето заседание нашето предложение за увеличение пенсията на г. Стоянъ Михайловски.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Моля да се съгласите съ следния дневенъ редъ:

1. Трето четене законопроекта за разрешаване на Шуменската, Поповската и Търновската градски общини да сключатъ заемъ.

2. Второ четене бюджетопроектитѣ за разходитѣ презъ 1924/1925 финапсова година на:

а) Министерството на финанситѣ;

б) Министерството на вътрешнитѣ работи и народното здраве, и

в) Министерството на земледѣлието и държавнитѣ имоти.

3. Първо четене законопроекта за съдене министритѣ.

4. Първо четене законопроекта за наказанията, които се налагатъ за престѣпления, предвидени въ чл. 155 отъ конституцията.

5. Първо четене законопроекта за изпитателни комисии.

6. Първо четене законопроекта за измѣненіе на чл. 7 отъ закона за уреждане недвижимата собственостъ въ новитѣ земи.

П. Алековъ (с. д): Като първа точка нека бжде нашето предложение за пенсията на г. Стоянъ Михайловски.

П. Стояновъ (д. сг): Турете предложението за пенсията на г. Стоянъ Михайловски на първо мѣсто.

С. Костурковъ (д. сг): Нека това предложение бжде въ началото на дневния редъ и да се свърши работата.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Има думата г. министърътъ на общественитѣ сгради, ижтицата и благоустройството.

Министъръ Я. Стоячевъ: Отъ името на правителството и отъ името на г. министъръ-председателя заявявамъ, че предложение за увеличеніето народната пенсия на г. Михайловски ще бжде внесено отъ комисията. Този въпросъ е решенъ отъ страна на правителството.

С. Костурковъ (д. сг): Коя комисия?

Министъръ Я. Стоенчевъ: Прошетарната комисия ще внесе сама предложение за увеличение пенсията на г. Стоянь Михайловски.

П. Аленовъ (с. д): Комисията бѣше сезирана съ този въпросъ.

Министъръ Я. Стоенчевъ: Правителството е решило въпроса. Ако вие желаете да правите отъ това политика, направете си я.

П. Аленовъ (с. д): Не, не!

С. Костурковъ (д. сг): Вие търсите подъ вола теле! Политика никой не прави съ тази работа.

Министъръ Я. Стоенчевъ: Азъ заявявамъ, че въпросътъ ще бѣде внесенъ отъ надлежната комисия.

П. Стояновъ (д. сг): Не, не. Има законодателно предложение. То трѣбва да се постави на първо мѣсто въ дневния редъ. Още по-добре е, ако и прошетарната комисия дойде съ своя докладъ.

Министъръ Стоенчевъ: Г-да! Азъ моля да ми дадете възможност да се изкажа. Ако господата сж толкозъ нервни, че не могатъ да изслушатъ едно обяснение отъ министерската маса, за менъ това показва, че тѣмъ не имъ се слуша и искатъ само да се наложатъ.

Подпредседатели: { **Н. НАЙДЕНОВЪ**
Д-ръ Б. ВАЗОВЪ

П. Стояновъ (д. сг): Приказки! Вие чункимъ не нервничите сега!

Министъръ Я. Стоенчевъ: Не нервнича. **Председателствуващъ д-ръ Б. Вазовъ:** Г. министре! Всички ви слушатъ съ внимание.

С. Костурковъ (д. сг): Никой не прави политика съ този въпросъ.

Министъръ Я. Стоенчевъ: Азъ нѣмамъ нищо противъ да се постави това предложение на дневенъ редъ. Заявявамъ, обаче, че г. министъръ-председателътъ е далъ нареждане отъ страна на правителството да бѣде внесено предложение отъ страна на прошетарната комисия за увеличение пенсията на г. Михайловски.

А. Станковъ (д. сг): По-скоро да стане това.

П. Аленовъ (с. д): При тази декларация на г. министра, азъ оттеглямъ мое предложение, но държа на декларацията му и, ако въ продължение на нѣколко дена народното представителство не бѣде сезирано съ такова предложение, ще настоя пакъ да се постави на дневенъ редъ мое предложение.

Председателствуващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които г. г. народни представители приематъ дневния редъ така, както го прочетохъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство. Събранието приема.

Затварямъ заседанието.

(Затворено въ 18 ч. и 45 м.)

Секретарь: **Н. САВОВЪ**

Началникъ на Стенографското отдѣление: **Д. АНТОНОВЪ**

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е:

	Стр.	Стр.
Отпуски, разрешени на народнитѣ представители: Владимиръ Дамьяновъ, Григоръ Реджовъ, Цочо Братановъ, Никола Тарашмановъ и Григоръ Василевъ	1895	1899
Питания:		
1. отъ народния представителъ Иванъ Руневски до министра на вътрешнитѣ работи и народното здраве досежно упражнявания тероръ въ Ломска околия надъ всички опозиционери, като при това Социалдемократическата партия се третира като нелегална и била поставена подъ ударитѣ на закона за защита на държавата (Съобщение)	1895	
2. отъ народнитѣ представители д-ръ Никола Сакаровъ и Тодоръ Страшимировъ къмъ сжщия министъръ относително запечатването на кооперация „Напредъ“ въ гр. Тръвна, като се е сметала за клонъ на кооперация „Освобождение“ (Съобщение)	1895	
3. отъ народния представителъ Петко Петковъ къмъ сжщия министъръ относително упражняваната отъ Обществената безопасностъ цензорска мисия къмъ печата (Съобщение)	1895	
4. отъ народния представителъ Владимиръ Поповъ къмъ сжщия министъръ относително малтретирането на сжщия народенъ представителъ отъ варненския околийски началникъ на 2 т. м. (Развиване и отговоръ)	1897	
5. отъ народния представителъ Петъръ Аленовъ къмъ министра на жемлѣзнитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ и до министра вътрешнитѣ работи и народното здраве относително нанесения побой на телефонисти отъ околийския началникъ въ Горна-Джумая (Развиване и отговоръ)		1899
Предложения:		
1. за безплатно отпусане отъ Държавната трудова тухларна фабрика София и отъ окръжното трудово бюро Шуменъ тухли за слѣпни инвалиди офицери и на окръжната постоянна комисия отъ гр. Шуменъ (Едно четене — приемане)		1904
Бюджетопроектъ на Министерството на търговията, промишлеността и труда (продължение докладването и приемане)		1905
Законопроекти:		
1. за отмѣнение на закона за Столичната община (Предложение на народнитѣ представители К. Пастуховъ и К. Возвелиевъ) (Съобщение)		1895
2. за разрешаване на Шуменската, Поповската и Търновската градски общини да сключатъ заемни (Първо и второ четене)		1904
Прошения отъ:		
1. Димитра П. Петкова, отъ с. Тръстеникъ, Никополска околия — опрощава ѝ се сумата 2.436 л., неправилно получена наследствена инвалидна пенсия		1895
2. Читалището-паметникъ „Отецъ-Паисий“ въ гр. Самоковъ, отъ строителния комитетъ — отпусчатъ се безплатно на читалището-паметникъ „Отецъ-Паисий“ въ гр. Самоковъ 6.500 куб. м. грубъ строителенъ иглолистенъ дървенъ материалъ отъ държавнитѣ гори въ Самоковска околия за доизкарване сжщото читалище-паметникъ		1896

3. Иванка К. Малкова и Надя К. Малкова, живущи във гр. Пловдив — Отпуснатата съ решение на XIX-то обикновено Народно събрание, трета редовна сесия, във 15. заседание, държано на 15 ноемврий 1922 г., на наследниците на покойния Константин Малков народна пенсия във размеръ на 300 л. месечно, да се счита отпусната на Иванка К. Малкова, съпруга на сжщия К. Малков, живуща във гр. Пловдив, и то отъ дена на питирапото по-горе решение 1897
4. Анастасия Захари Стоянова отъ гр. Русе — увеличава се народната ѝ пенсия на 1.000 л. месечно 1897
5. Славчо Василевъ Славовъ отъ с. Поройна, Борисовградска околия — опрощава се на наследниците на Василъ Славовъ отъ с. Поройна, Борисовградска околия, сумата 325 л., дължими за лѣкуването на сжщия във Хасковската държавна болница по извѣстие № 484 отъ 21 декемврий 1921 г. на 6. старозагорски временентъ бирникъ 1902
6. Дружеството на българскитѣ слѣпи — отпуща се даромъ на дружеството на българскитѣ слѣпи във София даденото имъ за временно ползуване държавно фортепиано 1902
7. Екатерина Арнаудова отъ гр. София — увеличава ѝ се народната пенсия отъ 50 на 150 л. месечно 1902
8. Иванка Ст. Иванова отъ с. Къзълджикъ, Айтоска околия — опрощава ѝ се сумата 3.403.30 л., неправилно получена наследствена инвалидна пенсия 1902
9. Олга Александъръ Радева отъ гр. София — увеличава се народната пенсия на Олга Александъръ Радева и на малолѣтната ѝ дъщеря Рада Александъръ Радева отъ гр. София отъ 1.800 на 12.000 л. годишно 1902
10. Христо Г. Миневъ отъ гр. София — отпуща му се еднократна държавна помощъ във размеръ на 6.000 л. 1903
11. Владимиръ Андреевъ отъ с. Горна-бана, Софийска околия, военно инвалидъ — отпущатъ му се даромъ изваденитѣ отъ старото здание на държавната минерална баня във сжщото село и негодни за употрѣбление шесть прозорци съ каситѣ и трансперантитѣ и три врати 1904
12. Александъръ Вълчевъ, отъ гр. София — отпуща му се еднократна държавна помощъ във размеръ 50.000 л. 1907
13. Магдалина Мих. Георгиева, отъ гр. София — увеличава се отпуснатата ѝ народна пенсия отъ 250 л. на 500 л. месечно 1908
- Дневенъ редъ за следующето заседание 1908